

ÜGYÉSZSÉGI KÖZLÖNY

A LEGFŐBB ÜGYÉSZSÉG
HIVATALOS LAPJA

BUDAPEST,
2019. június 30.

Tartalom

oldal

Határozatok

2/2019. BJE határozat az összbüntetési eljárás során alkalmazandó büntető anyagi jogi szabályokról 92

Utasítások

11/2019. (VI. 6.) LÜ utasítás a nyugalmazott ügyészek igazolványáról szóló 23/2011. (XII. 27.) LÜ utasítás módosításáról ... 102

12/2019. (VI. 28.) LÜ utasítás az ügyészségi ügyviteli vizsgáról 105

13/2019. (VI. 28.) LÜ utasítás az ügyészségi statisztikai vizsgáról 111

Személyi hírek

2019. júniusi személyi hírek 117

Pályázatok

Pályázati felhívás ügyészi állások betöltésére 121

Pályázati felhívás alügyészi állások betöltésére 124

Közlemények

Felhívás ügyészségi szakmai-tudományos tanácskozáson való részvételre 126

A 2019. évi Kozma Sándor Tudományos Pályázat díjazottai 133

Határozatok

A Kúria 2/2019. BJE határozata az összbüntetési eljárás során alkalmazandó büntető anyagi jogi szabályokról

A Kúria Büntető Jogegységi Tanácsa a legfőbb ügyész és a Győri Ítéletábrla elnöke által előterjesztett indítványok alapján indult jogegységi eljárásban Budapesten, a 2019. június 3. napján megtartott ülésen meghozta a következő

jogegységi határozatot:

Az összbüntetési eljárás során alkalmazandó büntető törvény meghatározásakor az alapítéletekkel elbírált bűncselekmények elkövetési ideje közömbös; annak van jelentősége, hogy az összbüntetésbe foglalás lehetősége mikor nyílt meg.

Indokolás

I.

A legfőbb ügyész a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 33. § (1) bekezdés c) pontjának felhatalmazása alapján eljárva jogegységi eljárást kezdeményezett azzal összefüggésben, hogy az összbüntetési eljárást mely időpontban hatályos büntető anyagi jogszabályok alkalmazásával kell lefolytatni. Indítványában arra hivatkozott, hogy az ítélkezési gyakorlat a feltett kérdés tekintetében megosztott.

Ennek igazolásául az alábbi bírósági határozatokra hivatkozott:

1. A Sárvári Járásbíróság 7.Bpk.228/2018/5. számú 2018. augusztus 15. napján kelt és a Szombathelyi Törvényszék Bpkf.422/2018/8. számú végzésével 2018. október 10. napján jogerős ítéletében hét olyan alapítéletet foglalt összbüntetésbe, melyek közül az első öt, valamint az utolsó kettő külön-külön már korábban összbüntetésbe foglalásra került. A két utolsó alapítélet 2013. július 1. napja után emelkedett jogerőre. A járásbíróság a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény 3. §-a alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről szóló 10/2018. (VII. 18.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.) rendelkezésére figyelemmel – mely a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény (a továbbiakban: Btkátm.) 3. §-át megsemmisítette – a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 2. § (1) és (2) bekezdései alapján döntötte el, hogy melyik Btk. szabályai szerint járjon el. Ennek során a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) alkalmazása mellett döntött, mert az lehetővé tette a többszörös összbüntetésbe foglalást, illetve módot adott arra, hogy a hosszabb büntetés mellett a rövidebb teljesen elenyésszen, így összességében enyhébb rendelkezéseket tartalmazott az elítéltre vonatkozóan.
A Szombathelyi Törvényszék a Bpkf.422/2018/8. számú végzésében megerősítette az elsőfokú bíróság álláspontját az ügyészi fellebbezéssel szemben, arra hivatkozással, hogy az Abh. azon túl, hogy megsemmisítette a Btkátm. 3. §-át, rögzítette azt is, hogy ezt követően az eljáró bíróságok a Btk. 2. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva hozhatnak döntést arról, hogy az adott összbüntetési vagy utólagos összbüntetési eljárásban a korábbi Btk. vagy a Btk. összbüntetési szabályai tartalmazzak-e enyhébb rendelkezéseket az elítéltre nézve. A törvényszék megállapította, hogy annak nincs jelentősége, hogy az összbüntetésbe foglalás iránti indítvánnyal érintett alapítéletek közül valamelyik a Btk. hatálybalépését, tehát 2013. július 1. napját követően emelkedett jogerőre, hiszen ellenkező esetben – amennyiben valamennyi alapítélet már 2013. július 1. napját megelőzően, tehát a korábbi Btk. hatálya alatt jogerős lett – a Btk. 2. § (1)–(2) bekezdésének alkalmazása, az időbeli hatály kérdése fel sem merülhet. Ebben az esetben a büntetéseket a korábbi Btk. összbüntetésre vonatkozó szabályai alapján kell

összbüntetésbe foglalni. Önmagában tehát nem zárja ki a korábbi Btk. alkalmazásának lehetőségét az, ha valamelyik ítélet 2013. július 1. napját követően emelkedett jogerőre és a törvényszék álláspontja szerint az sem, ha a bűncselekmények elbírálásakor az alapügyben eljáró bíróság a Btk.-t alkalmazta.

Hasonló álláspontot fogalmazott meg a Szegedi Ítéltábla Bpkf.I.16/2019/3. számú 2019. január 25. napján kelt és a Debreceni Ítéltábla Bpkf.III.24/2019/4. számú 2019. február 21. napján kelt végzésében.

2. A Fővárosi Törvényszék 31.Bpk.1397/2018/2. számú 2018. december 5. napján kelt és a Fővárosi Ítéltábla 16.Beüf.10.026/2019/3. számú végzésével 2019. január 30. napján jogerős határozatában a terhelt ismételt összbüntetésbe foglalásra irányuló kérelmét elutasította hat olyan alapítélet tekintetében, melyek közül az utóbbi négy 2013. július 1. napja után emelkedett jogerőre, az elkövetési idő azonban minden esetben a fenti időpont előtti. A törvényszék kifejtette, hogy összbüntetésbe foglalásnak azért nincs helye, mert a legkorábbi alapítélet kihirdetése és jogerőre emelkedése után került sor a többi öt alapítéletben elbírált bűncselekmények elkövetésére.

A Fővárosi Ítéltábla 16.Beüf.10.026/2019/3. számú végzésében az elutasítás okait kiegészítette azzal, hogy az összbüntetési indítványok esetében mindig meg kell határozni az alkalmazandó büntető törvénykönyvet, ami az elítélt kérelmének elbírálásakor kizárólag a Btk. lehetett. Az ítéltábla kifejtette, hogy az Abh. eredményeként nincs olyan törvény, ami az összbüntetési eljárásokban arra vonatkozólag adna útmutatást, hogy melyik büntető törvényt kell alkalmazni. Az Abh. indokolásának V. pontjában leírtakból pedig az következik, hogy a Btk. 2. §-át az összbüntetés esetén is teljeskörűen alkalmazni kell.

Az ítéltábla jogi álláspontja szerint ugyanakkor a Btk. 2. §-ának alkalmazhatósága körében az összbüntetés intézményének az Abh. meghatározott jellegéből kell kiindulni, ezért a Btk. 2. §-ának rendelkezéseit csak annyiban kell alkalmazni, hogy a Btk. hatálybalépését követő átmeneti időszakban lehetőség van mind a korábbi Btk., mind a Btk. alkalmazására (BH 2000.184.).

Összbüntetés esetén azonban nem lehet a két büntető törvénykönyv között „mérlegeléssel” választani, nem vizsgálható az egyes büntető törvények közötti eltérés a jogkövetkezmények terhelte kedvezőbb, illetve kevésbé kedvező volta alapján, mert ilyen jogalkalmazói mérlegelésre csak a bűncselekmény elbírálása során, a bűnösség kérdésében való döntés és a jogkövetkezmények alkalmazása, illetve érvényesülése kérdésében lehetséges.

Az ítéltábla szerint az összbüntetés lényegét tekintve tehát eljárási meghatározottságú, melyet az anyagi jog szabályai szerint is rendezni kellett a bíróság döntésének tartalmi kérdései tekintetében. Ez jut kifejezésre abban, hogy a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 837. és 839. §-a elkülönülten, különleges eljárásként szabályozza az összbüntetési eljárást.

Törvényi rendelkezés hiányában a joggyakorlat azt a rendező elvet alakította ki, hogy az összbüntetésbe foglalás lehetőségének a megnyílási ideje az irányadó annak a kérdésnek az eldöntésében, hogy az összbüntetés feltételeinek a megállapítása, illetve az összbüntetésbe foglalás során melyik büntető törvény rendelkezéseit kell alkalmazni (BH 2000.184. és BH 2000.135.).

Amennyiben tehát az utóbb hozott ügydöntő határozat a Btk. hatálybalépését, azaz 2013. július 1. napját követően emelkedett jogerőre, az összbüntetés lehetősége is ekkor nyílik meg, ezért az összbüntetés során a Btk. rendelkezéseit kell alkalmazni.

Hasonló álláspontot fejtett ki a Győri Ítéltábla Bpkf.II.341/2018/6. számú 2018. november 28. napján kelt végzésében is.

A legfőbb ügyész a fenti ítéletekkel bemutatott eltérő gyakorlatok közül a Fővárosi Ítéltábla 16.Beüf.10.026/2019/3. számú, valamint a Győri Ítéltábla Bpkf.II.341/2018/6. számú határozatában kifejtett állásponttal értett egyet, és arra tett indítványt, hogy a jogegységi tanács mondja ki a következőket:

Az összbüntetési eljárásban nem bűncselekmények elbírálására, illetve büntetéskiszabásra kerül sor, ezért a Btk. 2. §-ában foglaltak nem bírnak jelentőséggel.

Az összbüntetési eljárás során alkalmazandó büntető anyagi jog meghatározása szempontjából annak van jelentősége, mikor nyílik meg az összbüntetésbe foglalás lehetősége.

Amennyiben az érintett alapítéletek mindegyike 2013. július 1. napját megelőzően jogerőre emelkedett, és a szabadságvesztés tekintetében végrehajthatóvá vált, úgy a korábbi Btk. összbüntetésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. Amennyiben legalább egy alapítélet 2013. július 1. napja után emelkedett jogerőre, vagy vált a szabadságvesztés tekintetében végrehajthatóvá, úgy a Btk. szabályait kell követni.

A legfőbb ügyész képviselője a jogegységi tanács ülésén az indítványt változatlan tartalommal tartotta fenn, és az abban foglaltaknak megfelelő határozat meghozatalát kérte. A legfőbb ügyész az indítvány indokait szóban azzal egészítette ki, hogy a Btkátm. 3. §-ának az Alkotmánybíróság általi megsemmisítését követően a korábban évtizedeken keresztül alkalmazott bírósági gyakorlathoz kell visszatérni, aminek lényege, hogy az összbüntetési szabályok változása esetén az összbüntetésbe foglalás lehetőségének megnyílásakor hatályos büntető törvényt kell alkalmazni, ami nem pusztán a határozat jogerőre emelkedését, hanem annak végrehajthatóvá válását is jelenti. Így tehát, ha jogerős határozat felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásáról rendelkezik, akkor nem a jogerőre emelkedésének időpontjában hatályos, hanem a büntetés utólagos végrehajtásának elrendelésekor hatályos büntető törvénynek van jelentősége.

II.

A Győri Ítéltábla elnöke a Bszi. 33. § (1) bekezdés a) pontjának felhatalmazása alapján, ugyanebben a kérdésben, ugyancsak a joggyakorlat megosztottságára hivatkozással szintén jogegységi eljárást kezdeményezett.

Indítványában ugyancsak arra utalt, hogy az Alkotmánybíróságnak az összbüntetési határozatok alkotmányossági vizsgálatának körében meghozott határozatai miatt az országban eltérő jogértelmezési gyakorlatok alakultak ki az ítéltáblákon. Ellentétes a gyakorlat abban, hogy ha a 2013. július 1. előtt elkövetett cselekményeket elbíráló ítéletek közül az utolsó a Btk. hatálybalépése után emelkedett jogerőre, az összbüntetésbe foglalás során az időbeli hatálynak van-e szerepe; és a korábbi Btk. szabályai alkalmazhatók, illetve alkalmazandók-e, vagy a Btk. szabályai vonatkoznak az összbüntetésbe foglalásra. Az Alkotmánybírósági döntés nyomán eltérő a gyakorlat abban, hogy az ítéletek jogerőre emelkedése, vagy a bűncselekmények elkövetési ideje a meghatározó az alkalmazandó büntető törvénykönyv, és ebből következően a 2013. július 1. előtti vagy ez utáni összbüntetési szabályok megválasztásának. Az indítványozó az ellentétes gyakorlatot ugyancsak több ellentétes tartalmú, jogerős bírósági határozattal támasztotta alá.

1. A Szegedi Ítéltábla, valamint a Debreceni Ítéltábla III. tanácsának gyakorlata szerint a Btk. 2. §-a szerinti törvényválasztás az összbüntetési eljárás során is elvégzendő, és annak szempontjából az elbírált bűncselekmények elkövetési ideje bír jelentőséggel.

A Szegedi Ítéltábla a Bpkf.III.674/2018/4. számú határozatában kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság 2018. november 20. napján meghozott határozataiban kifejezésre juttatta, hogy amennyiben az összbüntetésbe foglalási indítvánnyal érintett bármelyik alapítélet által elbíralt cselekmény elkövetési ideje 2013. július 1. napját megelőző időszakra esik, és az összbüntetésbe foglalás egyéb törvényi feltételei fennállnak, a Btk. 2. §-a alapján felmerül a korábbi Btk. alkalmazásának lehetősége, vagyis a bíróságok az összbüntetésbe foglalás során kötelesek lefolytatni a Btk. 2. §-a szerinti vizsgálatot.

A Debreceni Ítéltábla a Bpkf.III.676/2018/5. számú végzésében ugyancsak arra az álláspontra helyezkedett, miszerint a megsemmisítést nem lehet másként értelmezni, minthogy nem az összbüntetésbe foglalandó ítéletek jogereje határozza meg azt, hogy melyik Büntető Törvénykönyv összbüntetésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni. Az összevetési alap most már kizárólag az alapítéletekkel elbíralt bűncselekmények elkövetési ideje lehet. A kérdés eldöntésénél tehát kizárólag a már jogerősen elbíralt bűncselekmények elkövetési idejének van jelentősége, valamint a korábbi Btk. 92–96., illetve a Btk. 93–96. §-ai összevetésének.

2. Ezzel szemben a Debreceni Ítéltábla II. tanácsának, valamint a Győri Ítéltábla és a Fővárosi Ítéltábla gyakorlata szerint az összbüntetési eljárásban alkalmazandó anyagi jogszabályok megválasztása során az összbüntetésre okot adó ítélet jogerőre emelkedésének időpontja a meghatározó.

A Debreceni Ítéltábla a Bpkf.II.19/2019/3. számú határozatában foglaltak szerint a Btkátm. 3. §-ának megsemmisítése nem változtat azon, hogy az összbüntetésbe foglaláskor továbbra is az eljárás lefolytatása idején hatályos jogszabályt kell alkalmazni. Amennyiben az utóbb hozott ügydöntő határozat 2013. július 1. napját követően emelkedett jogerőre, az összbüntetésbe foglalás lehetősége is 2013. július 1. napját követően nyílt meg. Az összbüntetésbe foglalás során ezért a 2013. július 1. napjától hatályos Btk. szabályait – a 93–96. §-ait – kell alkalmazni. A Btk. 2. §-ának ehhez képest nincs jelentősége. Az összbüntetésbe foglalandó alapítéletekben szereplő cselekményeket már elbírálták, a kiszabott büntetések összbüntetésbe foglalásakor az elkövetéskori jogi helyzethez nem lehet visszatérni. Ennek megfelelően nem szükséges a korábbi Btk., illetve a Btk. az összbüntetésbe foglalásra vonatkozó szabályainak összevetése.

A Fővárosi Ítéltábla 6.Kbkf.10.005/2019/4. számú határozatában foglaltak szerint az összbüntetési eljárás valamennyi alapítélet jogerőre emelkedését feltételezi úgy a korábbi, mint a jelenleg hatályos Btk. szabályai szerint. Az összbüntetési ítélet hozatala során az eljáró bíróság az alapítéletek jogerős rendelkezéseihez kötve van, ez utóbbiak – az alapítéletek anyagi jogerőre emelkedése folytán – az összbüntetési eljárásban, mint különleges eljárásban nem változtathatók meg. A Btk. 2. §-ban meghatározott időbeli hatály, mint az elkövetéskori és az elbíráláskori Btk. közüli választás szükségességének kérdése szűk értelemben a büntetőjogi főkérdés jogerős elbírálásáig jöhet szóba.

A Győri Ítéltábla a Bpkf.II.341/2018/5. számú végzésében utalt arra, hogy az Alkotmánybíróság korábbi határozatai kimondták, hogy az összbüntetésbe foglalás egy járulékos jogintézmény, amelynek alkalmazása deklaratív bírói tevékenység, mindebből következően az összbüntetési eljárás során a bíróság nem is kerülhet abba a helyzetbe, amikor a nullum crimen sine lege és annak társelvi szóba kerülnének (ABH 2011., 1864., 1870.). Az összbüntetés szükségessége legkorábban kizárólag abban az időpontban merülhet fel, amelyben jogerőre emelkedik a terhelttel szemben a legalább második, az összbüntetési feltételeknek mindenben megfelelő jogerős ítélet, és így arra a következtetésre jutott, miszerint az összbüntetési szabályok is legkorábban a legalább másodikként meghozott marasztaló, végrehajtandó szabadságvesztést kiszabó ítélet jogerőre emelkedésének időpontjától alkalmazhatóak.

A Győri Ítéltábla Bpkf.I.393/2018/5. számú végzésében ugyancsak arra az álláspontra helyezkedett, hogy az összbüntetésbe foglalás során továbbra is az összbüntetési eljárás lefolytatása idején hatályban lévő jogszabályt kell alkalmazni, és így az összbüntetési határozat meghozatala során az időbeli hatály vizsgálatának kérdésében nem az egyes alapítéletekkel elbírált bűncselekmények elkövetési ideje, hanem az alapítéletek jogerőre emelkedése bír relevanciával.

A Győri Ítéltábla elnöke a jogegységi tanács ülésén az írásbeli indítványát maradéktalanul fenntartotta. Rámutatott arra, miszerint az Alkotmánybíróság az Abh. [79] bekezdésében kimondta, hogy a bíróságok a Btk. 2. §-a alapján hozhatnak döntést arról, hogy az adott összbüntetési vagy utólagos összbüntetési eljárásban a korábbi Btk. vagy a Btk. összbüntetési szabályai tartalmazzak-e enyhébb rendelkezéseket az elítéltre nézve, és hogy erre figyelemmel melyik büntetőtörvény alkalmazandó; emellett utalt arra is, hogy a Btk. időbeli hatályának értelmezése tekintetében a bírói gyakorlat alakította ki azt a szabályrendszert, amely megfelelő volt a korábbi időszakokban. A Btkátm. megsemmisített 3. §-a éppen azt a bírói gyakorlatot emelte a törvényi erő szintjére, amely szerint a határozatok jogerőre emelkedésének időpontja a meghatározó az összbüntetési eljárásban.

Kiemelte, hogy a Btk. 2. §-a a cselekmény elbírálásáról rendelkezik, az összbüntetési eljárás lefolytatása során pedig nem a cselekmény elbírálása történik meg, hanem a bíróság a büntetést alakítja akként, mintha azt egy eljárásban szabták volna ki. Ha a bűncselekményt már egyszer elbírálták, a jogerőre emelkedés után újabb elbírálás már fogalmilag nem lehetséges.

III.

A Bszi. 32. § (1) bekezdés a) pontja szerint jogegységi eljárás lefolytatásának van helye, ha elvi kérdésben az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében jogegységi határozat meghozatalára van szükség.

A Bszi. 33. § (1) bekezdés a), illetve c) pontja szerint pedig a jogegységi eljárást le kell folytatni, ha azt az ítélőtábla elnöke vagy a legfőbb ügyész indítványozza.

Ezért a Kúria jogegységi tanácsa a Győri Ítéltábla elnökének, valamint a legfőbb ügyész – képviselője által az ülésen fenntartott – indítványa alapján, a jogegységi döntés meghozatalát az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében szükségesnek tartva, az eljárást – a Be. 670. § (1) bekezdésére figyelemmel a Bszi. 34–41. §-ai alapján eljárva – lefolytatta.

IV.

Az indítvány által érintett törvényi rendelkezések a következők:

Korábbi Btk. (hatályát veszítette 2013. június 30. napján):

2. § A bűncselekményt az elkövetése idején hatályban levő törvény szerint kell elbírálni. Ha a cselekmény elbírálásakor hatályban levő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új törvényt kell alkalmazni; egyébként az új büntető törvénynek nincs visszaható ereje.

92. § (1) Ha az elkövetőt több, határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélik, és az elkövető valamennyi bűncselekményt a legkorábban hozott ítélet jogerőre emelkedését megelőzően követte el, a jogerősen kiszabott büntetéseket összbüntetésbe kell foglalni.

(2) Összbüntetésbe csak olyan végrehajtható szabadságvesztések foglalhatók, amelyeket az összbüntetésbe foglaláskor még nem hajtottak végre, vagy amelyeket folyamatosan hajtanak végre.

(3) Ha felfüggesztett szabadságvesztést kell utóbb végrehajtani, azt az összbüntetésbe foglalás szempontjából a továbbiakban végrehajtható szabadságvesztésnek kell tekinteni.

93. § Az összbüntetés tartamát úgy kell meghatározni, mintha halmazati büntetést szabnának ki. Az összbüntetés tartamának azonban el kell érnie a legsúlyosabb büntetést, de nem érheti el a büntetések együttes tartamát.

Btk.:

2. § (1) A bűncselekményt – a (2)–(3) bekezdésben foglalt kivételekkel – az elkövetése idején hatályban lévő büntető törvény szerint kell elbírálni.

(2) Ha a cselekmény elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.

93. § (1) Ha az elkövetőt több, határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélik, a jogerősen kiszabott büntetéseket – törvényben meghatározottak szerint – összbüntetésbe kell foglalni, ha az elkövető valamennyi bűncselekményt a legkorábbi elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetését megelőzően követte el.

(2) Összbüntetésbe csak olyan végrehajtható szabadságvesztések foglalhatók, amelyeket az összbüntetésbe foglaláskor még nem hajtottak végre, vagy amelyeket folyamatosan hajtanak végre.

(3) Ha felfüggesztett szabadságvesztést kell utóbb végrehajtani, azt az összbüntetésbe foglalás szempontjából a továbbiakban végrehajtható szabadságvesztésnek kell tekinteni.

(4) Nem foglalható összbüntetésbe

a) a korábban már összbüntetésbe foglalt büntetés,

b) a pénzbüntetés és a közérdekű munka helyébe lépő szabadságvesztés.

94. § Az összbüntetés tartamát úgy kell meghatározni, mintha halmazati büntetést szabnának ki. Az összbüntetés tartamának azonban el kell érnie a legsúlyosabb büntetésnek és a rövidebb büntetés vagy büntetések egyharmad részének összegeként számított tartamot, de az nem haladhatja meg a büntetések együttes tartamát.

Btkátm. (megsemmisítette az Alkotmánybíróság az Abh.-val):

3. § Ha az összbüntetésbe foglalandó ítéletek közül legalább egy a Btk. hatálybalépését követően emelkedett jogerőre, a Btk. 93–96. §-át kell alkalmazni.

V.

Az összbüntetési eljárás során alkalmazandó anyagi jogszabály kérdése – ahogy arra a Győri Ítéletábla elnöke is utalt – az Abh. és azzal összefüggésben egyes bírói határozatok megsemmisítését alkotmányjogi panaszok alapján utóbb meghozott egyedi alkotmánybírói határozatok [3360/2018. (XI. 28.) AB, 3361/2018. (XI. 28.) AB, 3362/2018. (XI. 28.) AB, 3368/2018. (XI. 28.) AB határozatok] nyomán vált vitatottá, az indítványokban bemutatott megosztott bírói gyakorlat ezt követően alakult ki.

Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban azt állapította meg, hogy a Btkátm. 3. §-a alaptörvény-ellenes, és ezért azt megsemmisítette. Egyúttal a Fővárosi Ítéletábla 3.Bpkf.10.174/2015/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasította, egyebekben pedig az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Az Alkotmánybíróság egyes további – fent említett – határozataiban különböző, ugyancsak összbüntetés tárgyában hozott egyedi bírói határozatok megsemmisítését célzó alkotmányjogi panaszokat utasított el, valamennyi esetben rámutatva azonban arra, hogy az azokban sérelmezett panaszok a Btkátm. 3. §-ának megsemmisítését követően a Be. 840. §-a szerinti utólagos összbüntetési eljárásban orvosolhatók.

Az Alkotmánybíróság már az Abh.-ban is utalt arra, hogy a korábbi Btk. és a Btk. összbüntetési szabályainak, valamint azokkal összefüggésben a Btk. 2. § (1)–(2) bekezdése rendelkezéseinek az értelmezése az eljáró bíróság(ok), valamint – meghatározott esetben, így különösen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása érdekében – a Kúria feladata.

Ekként a jogegységi eljárásban eldöntendő kérdés az összbüntetési (és utólagos összbüntetési) eljárásokban a Btkátm. 3. §-ának megsemmisítését követően alkalmazandó büntető törvény.

A Kúria előrebocsátja, hogy már több határozatában rámutatott arra, miszerint az Alkotmánybíróság határozatai nem normatív hatályúak. Az Alkotmánybíróság és a Kúria viszonya törvény által rendezett. A Be. 649. § (3) bekezdése alapján felülvizsgálatnak van helye, ha az Alkotmánybíróság a jogerős ügydöntő határozattal befejezett büntetőeljárás felülvizsgálatát rendelte el. Az Alkotmánybíróság – alkotmányjogi panasz alapján,

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény rendelkezései szerint – bármely bíróság, így a Kúria határozatát is megsemmisítheti; ez esetben megismételt eljárás válhat szükségessé. Emellett a Kúria jogot alkalmaz, melyet az Alkotmánybíróság határozatai alakítanak; jelen esetben pedig ez a helyzet. Más esetekben azonban az alkotmánybírósági határozatnak nincs a Kúria eljárására közvetlen hatálya (Bfv.III.1.010/2018/47). Az Alaptörvény 24. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve; ennek megfelelően az Alaptörvény értelmezése az Alkotmánybíróság jogosultsága. A hatályos jog pedig az alkotmánybírósági határozat rendelkező része által és szerint módosult. Az Alkotmánybíróság maga is kimondta, hogy az alkotmánybírósági határozat rendelkező részébe foglalt alkotmányos követelmény kötelező a bíróságokra, attól eltérő jelentést nem tulajdoníthatnak az adott jogszabályi rendelkezésnek [25/2017. (X. 17.) AB határozat indokolása [24] bekezdés utolsó mondata]. A bíróság nem teheti meg tehát azt, hogy hatályos jogszabályi rendelkezést figyelmen kívül hagyva, az alkotmánybírósági határozat indokolásának saját maga általi értelmezésére hivatkozva nem alkalmazza a hatályos jogot (Bt.III.1.907/2017/16.).

A kérdés tehát a Btk. hatálybalépésével összefüggésben kizárólag akként merül fel, hogy a Btkátm. 3. §-ának megsemmisítését követően, a hatályos joganyag alapján, az összbüntetési eljárás során a korábbi Btk., avagy a Btk. összbüntetésre vonatkozó rendelkezéseit kell-e alkalmazni akkor, ha az összbüntetéssel érintett alapítételek 2013. július 1. napja előtt, illetve az után elkövetett bűncselekményeket is elbírálnak. Ennek kapcsán pedig eldöntendő kérdés az is, hogy az összbüntetési eljárásban alkalmazandó anyagi jogi rendelkezések megválasztása során az alapítételek jogerőre emelkedésének vagy az alapítételekkel elbírált bűncselekmények elkövetési idejének van-e jelentősége.

Az indítványokban feltett kérdés eldöntése érdekében a Kúria elsőként áttekintette a magyar jogban az összbüntetés jogintézményének történeti fejlődését (mellőzi ugyanakkor az ún. nem „quasi halmazatos” összbüntetés intézményének vizsgálatát, az ugyanis 1999. március 1. napja óta nem része a magyar jogrendnek, így az indítványokban feltett kérdésben is közömbös).

Az 1878. évi V. törvény (az ún. Csemegi-kódex) az összbüntetés fogalmát alapvetően a mai halmazati büntetésnek megfelelő értelemben használta és szabályozta; a 104. § azonban akként rendelkezett, hogy a jelen fejezetben foglalt határozatok akkor is alkalmazandók:

1. ha valaki külön ítéletek által több rendbeli szabadságvesztés-büntetésre ítéltetett;
2. ha az elítélt, szabadságvesztés-büntetésének végrehajtása alatt, már jogerejű elítéltetése előtt elkövetett más büntetendő cselekmény miatt, határozott ideig tartó szabadságvesztés-büntetésre ujjal ítéltetik el.

Ehhez kapcsolódóan a bűnvádi perrendtartásról szóló 1896. évi XXXIII. törvénycikk 517–518. §-ai a „jogerős ítéletekkel megállapított több szabadságvesztés-büntetés végrehajtása” címszó alatt határozták meg a követendő eljárást, a szabályozás azonban tartalmilag anyagi jogi elemeket is magában foglalt. Ezek közül ki kell emelni az 518. § azon rendelkezéseit, miszerint „az ... összbüntetés meghatározása egyedül az előbbi ítéletekkel kimondott büntetések tartama és súlyosságuk aránya alapján történik. Súlyosító vagy enyhítő körülmények többé nem vehetők figyelembe”.

A Csemegi kódexet az általános rész tekintetében felváltó 1950. évi II. törvény a büntetőtörvénykönyv általános részéről (Btá.) a tárgyalat jogintézményt utólagos összbüntetésbe foglalásnak nevezte, és az 59. §-ában szabályozta (az összbüntetés fogalma e törvényben is a halmazati büntetésnek felelt meg az 57. § rendelkezései szerint).

A törvény 59. § (2) bekezdése kimondta, hogy az összbüntetést a jogerős ítéletekkel kiszabott büntetések tartamának figyelembevételével kell kiszabni.

A törvényhez fűzött indoklás rámutatott, hogy „az 57. § alkalmazásának az az előfeltétele, hogy az elkövető több bűncselekménye egyszerre kerüljön elbírálás alá. Ez azonban sokszor nem történik, illetőleg nem történhet meg; ilyenkor tehát az elkövetőre külön-külön szabják ki az egyes eljárások során a büntetést. Minthogy azonban azok az okok, amelyek összbüntetés alkalmazását teszik szükségessé, ilyenkor is fennállnak, a külön-külön kiszabott jogerős börtönbüntetések az 59. § értelmében utólag kell összbüntetésbe foglalni. ... Az utólagos összbüntetés kiszabásánál természetesen nem jöhetnek többé figyelembe az elkövetett cselekményekre a törvényben megállapított büntetések, hanem a jogerős ítéletekkel kiszabott büntetések tartama az irányadó. ... Az 59. § (2) bekezdése tehát ugyanabba a helyzetbe kívánja hozni azt az elítéltet, akire külön-külön ítéletekkel szabtak ki büntetést, mint azt, akinek több bűncselekményét egyszerre bírálták el, mert kívánatos, hogy az elítélt helyzete lehetőleg ne függjön attól, hogy valamennyi cselekményét egy eljárás keretében bírálták-e el vagy sem”.

A Magyar Népköztársaság Büntető Törvénykönyvéről szóló 1961. évi V. törvény az összbüntetés fogalmát már a mai értelemben alkalmazza. A törvény 73. § (2) bekezdése úgy szól, miszerint az összbüntetést az egyes ítéletekben kiszabott büntetések alapulvételével kell megállapítani.

A korábbi Btk. 92. § (1) bekezdésének zárófordulata, valamint a Btk. 93. § (1) bekezdése ugyancsak akként rendelkezik, hogy – határozott ideig tartó szabadságvesztések esetén – a jogerősen kiszabott büntetéseket kell összbüntetésbe foglalni, ugyanakkor az összbüntetési eljárás során alkalmazandó jogszabály tekintetében kifejezett törvényi rendelkezést a bemutatott törvények egyike sem tartalmaz.

A Kúria jogelődje, a Legfelsőbb Bíróság az összbüntetéshez kapcsolódó értelmezési kérdéseket többször vizsgálta.

A 151. számú BK állásfoglalás az összbüntetés során alkalmazandó anyagi jogszabály kérdésére nem tért ki. Ugyanakkor kifejtette az alábbiakat:

Az összbüntetés a Btk. V. Fejezetében, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések körében van elhelyezve, ez azonban nem jelenti azt, hogy az összbüntetésbe foglalás során a Btk. 83. §-ában foglalt büntetéskiszabási elvek alkalmazhatók lennének. Az összbüntetésbe foglalás során a bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyessége, a bűnösség foka, továbbá az egyéb enyhítő és súlyosító körülmények nem vizsgálhatók, az alapítéletekben kiszabott büntetések újraértékelése kizárt, úgyszintén nem vehetők figyelembe az alapítéletek jogerőre emelkedése óta a terhelt személyi körülményeiben bekövetkezett változások sem. A törvény az összbüntetésre vonatkozóan nem is büntetéskiszabásról, hanem az összbüntetés tartamának „megállapításáról” rendelkezik.

A 3/2002. BJE az indítványokban feltett kérdés kapcsán közvetlen álláspontot ugyancsak nem tartalmaz. A jogegységi határozat I/3/c. pontja ugyanakkor rögzíti, hogy az összbüntetésbe foglalás feltételeinek az elsőfokú összbüntetési ítélet meghozatalának időpontjában kell fennállniuk. Ezt azonban nem az alkalmazandó jogszabály, hanem a szabadságvesztések végrehajtandósága – mint az összbüntetésbe foglalás egyik anyagi jogi feltétele kapcsán – állapította meg, és azzal kapcsolatosan csupán arra mutatott rá, miszerint nincs jelentősége annak, ha az összbüntetési ítélet felülbírálatának vagy jogerőre emelkedésének időpontjáig az elkövető az egyik alapügyben kiszabott büntetését már teljesen kiállotta.

Az összbüntetés kapcsán évszázados, töretlen bírói gyakorlat alakult ki, melyek az alábbi közzétett döntésekben öltének testet.

787. A különböző jogerős ítéletekkel kiszabott büntetéseknek utólag egy összbüntetésbe foglalása, illetőleg egyesítése tárgyában hozott ítélet a bűnösség kérdésére ki nem terjed (7275. szám, Grill-féle Döntvénytár XI. kötet, 1904.).

465. Összbüntetés külön ítéletek alapján csak a jogerő beállta után lehetséges (2748. szám, Grill-féle Döntvénytár XV. kötet, 1908.).

540. Az összbüntetés meghatározása egyedül az előbbi ítéletekkel kimondott büntetések tartama és súlyosságuk aránya alapján történik, a súlyosító vagy enyhítő körülmények többé nem vehetők figyelembe (K.III.8128/1928., Grill-féle Döntvénytár XXII. kötet 1928–1929.).

496. Az összbüntetés kiszabásánál a súlyosító vagy enyhítő körülmények már nem vehetők többé figyelembe, hanem az összbüntetés meghatározása egyedül az előbbi ítéletekkel kimondott büntetések tartama és súlyosságuk aránya alapján történik (B.III.5287/1931., Grill-féle Döntvénytár XXV. kötet 1931–1932.).

445. Összbüntetésbe csak jogerős és még ki nem töltött büntetések foglalhatók (B.I.2621/1934., Grill-féle Döntvénytár XXXVIII. kötet 1933–1934.).

Az összbüntetésbe foglalás előfeltételei aszerint vizsgálandók, hogy az alapítéletek mely időpontban emelkedtek jogerőre (BH 2000.135.).

Ha az elítélttel szemben hozott, határozott időtartamú, végrehajtandó szabadságvesztést kiszabó alapítéletek 1999. március 1. napját megelőzően emelkedtek jogerőre, vagyis az összbüntetésbe foglalás lehetősége a jelzett időpont (1999. március 1. napja) előtt fennállt: ezt követően is a korábbi törvényi rendelkezéseknek megfelelően kell lefolytatni az összbüntetési eljárást abban az esetben is, ha az elítélések nem állnak egymással ún. quasi halmazati viszonyban (BH 2000.184.).

VI.

Mindezek áttekintése után a Kúria az alábbi álláspontra helyezkedett.

Az összbüntetésbe foglalás kapcsán a Btk. 93. § (1) bekezdése – a töretlen történeti előzményekkel egyezően – a jogerősen kiszabott büntetésekről rendelkezik, nem pedig bűncselekményekről. Ebből következik, hogy az összbüntetésbe foglalás esetén a jogerős ítéletekből kell kiindulni. Azt, hogy ebben a különleges eljárásban nem a bűncselekmények elbírálása történik, a Btk. 94. §-ának megfogalmazása is egyértelművé teszi azáltal, hogy az összbüntetés tartamának a meghatározását írja elő, és nem a büntetéskiszabás kifejezést használja.

Az összbüntetés szabályai ugyan a Btk. büntetékiszabási fejezetében található, és az is tény, hogy a bíróság az összbüntetésbe foglalást ítélettel mondja ki [Be. 839. § (5) bekezdés]. A törvény rendszertani értelmezése azonban nem lehet független, mi több, kifejezetten ellentétes a törvény nyelvtani értelmezésével. Ezért a jogintézmény tartalma alapján egyértelmű, hogy itt nem büntetékiszabásról, tágabb értelemben: nem elbírálásról van szó.

A fent írt értelmezés jelenik meg a 3/2002. BJE határozat II/1. pontjában is, ami kiemelte, hogy az összbüntetésbe foglalás során a korábbi Btk. 83. §-ában foglalt büntetékiszabási elvek nem alkalmazhatók. Az összbüntetési eljárásban nincs törvényes lehetőség a jogerős alapítéletekben eljáró bíróságok büntetékiszabási értékelő tevékenységének teljes felülvizsgálatára. Így a bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyessége, a bűnösség foka, továbbá az egyéb enyhítő és súlyosító körülmények nem vizsgálhatók, az alapítéletekben kiszabott büntetések újraértékelése kizárt. Nem vehetők figyelembe az alapítéletek jogerőre emelkedése óta a terhelt személyi körülményeiben bekövetkezett változások sem.

A jogegységi határozat I/3/c. pontja pedig azt rögzíti, hogy az összbüntetésbe foglalás feltételeinek az elsőfokú összbüntetési ítélet meghozatalának időpontjában kell fennállniuk. Ezzel összefüggésben ugyan csak azt a következtetést mondja ki, hogy a feltételek későbbi – az összbüntetési határozat jogerőre emelkedéséig – való megváltozása már közömbös; következik azonban ebből az is, hogy az összbüntetés feltételei tekintetében a korábbi – így akár az elkövetéskori – jogállapot is közömbös.

Megjegyzi a Kúria azt is, hogy annak ellenére, hogy a bíróság az összbüntetésbe foglalást ítélettel mondja ki, az összbüntetési határozat ügydöntő határozatnak sem tekinthető. A Be. 456. § (1) bekezdésének első mondata szerint a bíróság jogerős ügydöntő határozata végleges, mindenkire kötelező döntést tartalmaz a vádról, illetve a terhelt büntetőjogi felelősségéről, a büntetőjogi következményekről vagy ezek hiányáról; az összbüntetési ítélet azonban ilyen tartalmat nem hordoz.

Az összbüntetésbe foglalás büntetékiszabás körén kívül eső jellegét erősíti, hogy annak szabályai a különleges eljárások (Be. Huszonegyedik Rész) között található. Emellett az összbüntetési eljárás jogorvoslati rendszere is eltér az alapeljárástól. Összbüntetés esetén utólagos összbüntetési eljárás révén lehet korrigálni a törvénysértéseket, egyéb rendkívüli jogorvoslati eszközök nem állnak rendelkezésre.

Az összbüntetési eljárásban nem bűncselekmények elbírálására, illetve büntetékiszabásra kerül sor; az eljárás egyetlen célja az elítélt olyan helyzetbe hozatala, mintha valamennyi bűncselekményét egy eljárásban bírálták volna el, és vele szemben halmazati büntetést szabtak volna ki. Ennek során azonban kizárólag a jogerős ítéletben kiszabott büntetések mértékéből kell kiindulni; az összbüntetési eljárás során még az is figyelmen kívül marad, ha az alapítéletekben elbírált bűncselekmények valamelyike az összbüntetésbe foglaláskor – a jogerős (alap)ítélet és az összbüntetési ítélet meghozatala közötti időszakban történt törvényváltozás folytán – enyhébben minősül, avagy már nem is bűncselekmény. Nyilvánvaló, hogy a jogerős ítéletben foglalt minősítések megváltoztatására, vagy a terhelt felmentésére az összbüntetésben nem kerülhet sor, és mivel a büntetékiszabási körülmények sem értékelhetők újra, úgy az összbüntetésbe foglalás során nem „elbírálásról” van szó. Az összbüntetés tehát intézményi, és nem valóságot értékelő jellegű. Következésképp a Btk. 2. §-ában foglaltak – az elkövetés idejének és az összbüntetés megnyitának időpontja viszonylatában – nem bírnak jelentőséggel; ez az összbüntetés tekintetében már csak azért is közömbös időszak, mert az elkövetés, illetőleg az alapítélet meghozatalakor még az sem tudható, hogy lesz-e egyáltalán az adott terhelt esetében összbüntetésre okot adó joghelyzet. Ez legkorábban a második – az összbüntetés törvényi feltételeinek megfelelő – alapítélet jogerőre emelkedésének időpontjában vizsgálható és dönthető el.

A Btk. 2. §-ának alkalmazhatósága kapcsán hangsúlyozni kell azt is, hogy a büntető törvény időbeli hatályára vonatkozó rendelkezés alapján az elkövetéskori és az elbíráláskori jogi helyzetet kell összevetni. Az összbüntetésbe foglalandó alapítéletekkel érintett bűncselekményeket azonban már jogerősen elbírálták, és – mivel az elítélés alapjául szolgáló tényeket és körülményeket az összbüntetés nem érintheti – az alapítéletekben kiszabott büntetések összbüntetésbe foglalásakor az elkövetéskori joghelyzethez már nem lehet visszatérni.

Az összbüntetés szükségessége tehát legkorábban kizárólag abban az időpontban merülhet fel, amelyben jogerőre emelkedik és végrehajthatóvá válik a terhelttel szemben a legalább második, az összbüntetési feltételeknek – ideértve a Be. 839. § (3) bekezdésében írt eljárásjogi feltételt is – mindenben megfelelő ítélet. Értelemszerűen az összbüntetési szabályok is legkorábban a legalább másodikként meghozott marasztaló, végrehajtható szabadságvesztést kiszabó ítélet jogerőre emelkedésének időpontjától alkalmazhatók.

Az összbüntetési eljárás során alkalmazandó büntető anyagi jog meghatározása szempontjából tehát annak van jelentősége, mikor nyílik meg az összbüntetésbe foglalás lehetősége. Az alapítéletekben elbírált bűncselekmények elkövetési ideje már csak azért sem lehet meghatározó, mert azok bíróság általi végleges, csak a bűnösséget, a jogi minősítést, valamint a büntetés nemét és mértékét illetően csak rendkívüli jogorvoslattal megváltoztatható elbírálása már egyszer – az érintett alapítélet jogerőre emelkedésekor – megtörtént.

Amennyiben tehát az érintett alapítéletek mindegyike 2013. július 1. napját megelőzően jogerőre emelkedett, és a szabadságvesztés tekintetében végrehajthatóvá vált, úgy a korábbi Btk. összbüntetésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. Amennyiben legalább egy alapítélet 2013. július 1. napja után emelkedett jogerőre, vagy vált a szabadságvesztés tekintetében végrehajthatóvá, úgy a Btkátm. 3. §-ának megsemmisítését követően is a Btk. szabályait kell követni.

Irányadó ez akkor is, ha a Btk. hatálybalépését megelőzően kiszabott, eredetileg végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés 2013. július 1. napját követően válik végrehajthatóvá [Btk. 93. § (3) bekezdése]. Az alapítélet jogerőre emelkedésének napja ugyan – értelemszerűen – ebben az esetben sem változik, és így az eredeti jogerő időpontjának alapulvételével kell elbírálni, hogy az újabb ítélettel elbíralt bűncselekmény(ek) elkövetési ideje a korábbi jogerőt megelőzi-e; azonban az összbüntetés során a végrehajtás jogerős elrendelésének napján hatályos anyagi jogszabályokat kell alkalmazni, következésképp így az csak a hatályos Btk. rendelkezéseinek megfelelő más szabadságvesztéssel, és a hatályos Btk. szabályai szerint foglalható összbüntetésbe.

VII.

A Kúria a jogegységi eljárás tárgyára tekintettel áttekintette az összbüntetés kapcsán hozott jogegységi döntéseit, és röviden rámutat az alábbiakra.

A 3/2002. BJE határozat I/1. és I/2. pontjai továbbra is irányadók; az azokban foglaltakat immár törvényi szinten is azzal egyező tartalommal szabályozza a Btk. 93. § (2) bekezdés első fordulata, illetve (3) bekezdése.

A 3/2002. BJE határozat I/3. pontját ugyan a 2/2006. BJE határozat – a meghozatalakor hatályos korábbi Btk. 92. §-ának szövegezéséből kiindulva – nem tartotta fenn, azonban álláspontjának jogszabályi alapját már a korábbi Btk.-t 2009. január 12-i hatállyal módosító 2008. évi XCII. törvény 1. §-a ellenkező tartalommal töltötte ki, így az alkalmazhatatlanná vált. Ezt követően már a korábbi Btk. módosított 92. § (2) bekezdése, valamint a hatályos Btk. 93. § (2) bekezdés zárófordulata is egyaránt az összbüntetés feltételeként határozta, illetve határozza meg a büntetések folyamatos végrehajtását. Következésképp a 2/2006. BJE határozat nem, a 3/2002. BJE határozat említett pontja azonban továbbra is alkalmazandó.

Ugyancsak irányadó – értelemszerűen a jogszabályi változások figyelembevétele mellett – a 3/2002. BJE határozat II/1. alpontja, a II/2. alpontja pedig akként, hogy az összbüntetés tartamának legalább a leg súlyosabb büntetésnek és a rövidebb büntetés vagy büntetések egyharmad részének összegeként számított tartamot kell elérnie (Btk. 94. § második mondat első fordulata), a halmazati és az összbüntetés generális felső határa pedig huszonöt év (Btk. 36. § zárófordulata). Az ellentétes törvényi szabályozásra tekintettel nem alkalmazhatók a II/3. alpont harmadik és negyedik bekezdésében, valamint a II/5. alpontban foglaltak, változatlanul érvényes ugyanakkor a II/3. alpont első két bekezdésében és a II/4. alpontban írt jogértelmezés.

A jogegységi határozat III–IV–V. pontjai a megváltozott, de tartalmukban azonos törvényi szabályozás alapján túlnyomórészt – a III/3/a. alpont és a III/3/b. alpont második bekezdésében foglaltak kivételével – ugyancsak változatlanul irányadók.

A feltételes szabadságra bocsáthatóság azonban már nem a végrehajtási fokozathoz igazodik, hanem a Btk. 38. § (1) és (2) bekezdése alapján önálló rendelkezés tárgya, így arról az összbüntetési ítéletben is – a Btk. 95. § (3) bekezdés első mondata szerint – rendelkezni kell. Ezért a jogegységi határozat III/3/a. alpontja nem, a III/3/b. alpont második bekezdésében foglaltak pedig azzal a változtatással alkalmazhatók, hogy ha az összbüntetés valamennyi alapítéletében a bíróság a Btk. 38. § (3) bekezdése alapján a büntetés fele részének kitöltését követően engedélyezte a terhelt feltételes szabadságra bocsátását, de a büntetés tartama meghaladja az öt évet, a feltételes szabadságról az összbüntetésben is a Btk. 38. § (2) bekezdése alapján kell rendelkezni.

VIII.

A fentiekre figyelemmel a Kúria az ítélkezési gyakorlat egységessége érdekében – a Bszi. 37. § (1) bekezdése szerinti ülésen eljárva – jogegységi döntést hozott a rendelkező rész szerint határozva.

A jogegységi határozatot a Bszi. 42. § (1) bekezdésére figyelemmel a Magyar Közlönyben, a központi honlapon és a Kúria honlapján közzéteszi.

Budapest, 2019. június 3.

Dr. Székely Ákos s. k.,
a jogegységi tanács elnöke

Dr. Somogyi Gábor s. k.,
előadó bíró

Dr. Mészár Róza s. k.,
bíró

Dr. Katona Sándor s. k.,
bíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
bíró

a jogegységi tanács tagjai

Utasítások

A legfőbb ügyész 11/2019. (VI. 6.) LÜ utasítása a nyugalmazott ügyészek igazolványáról szóló 23/2011. (XII. 27.) LÜ utasítás módosításáról

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 8. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – az Ügyészségi Alkalmazottak Országos Tanácsa véleményének figyelembevételével – a következő utasítást adom ki:

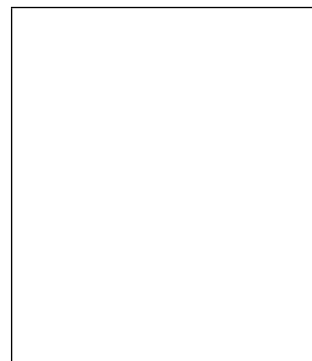
- 1. §** A nyugalmazott ügyészek igazolványáról szóló 23/2011. (XII. 27.) LÜ utasítás (a továbbiakban: Ig.ut.) 1. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A kérelmet a 2. melléklet szerinti adatlap kitöltésével a nyugalmazott ügyész utolsó szolgálati helye szerint illetékes munkáltatói jogkört gyakorló vezetőhöz kell benyújtani, aki azt a véleményével, valamint a nyugalmazott ügyész két színes fényképével – nyugalmazott katonai ügyész esetében két egyenruhás színes fényképével – együtt a Főosztálynak zárt borítékban, futárszolgálat útján vagy közvetlen kézbesítéssel megküldi.”
- 2. §** (1) Az Ig.ut. 2. melléklete helyébe az 1. melléklet lép.
(2) Az Ig.ut. a 2. melléklet szerinti 3. melléklettel egészül ki.
- 3. §** Az Ig.ut. 2. § (1) bekezdés c) pontjában az „a katonai rendfokozattal rendelkező nyugalmazott” szövegrész helyébe az „a nyugalmazott katonai” szöveg lép.
- 4. §** Ez az utasítás a közzétételét követő hónap 10. napján lép hatályba.

Dr. Polt Péter
legfőbb ügyész helyett
Dr. Belovics Ervin s. k.,
legfőbb ügyész helyettes

1. melléklet a 11/2019. (VI. 6.) LÜ utasításhoz

„2. melléklet a 23/2011. (XII. 27.) LÜ utasításhoz

Adatlap
nyugalmazott ügyézi igazolvány kiállításához, cseréjéhez

A nyugalmazott ügyész

neve:

utolsó szolgálati helye:

utolsó beosztása:

katonai rendfokozata:¹

Az adatlaphoz csatolni kell 2 db 35x45 mm-es, 1 hónapnál nem régebbi színes igazolványképet!

Kelt:

.....
A nyugalmazott ügyész aláírása

Személyügyi iktatószám:	
..... dátum Az adatlapot ellenőrző személyügyi feladatot ellátó ügyészségi alkalmazott olvasható aláírása

¹ Nyugalmazott katonai ügyész esetében”

2. melléklet a 11/2019. (VI. 6.) LÜ utasításhoz

„3. melléklet a 23/2011. (XII. 27.) LÜ utasításhoz

Az igazolvány műszaki leírása

Az igazolvány a biztonsági okmányok védelmének rendjéről szóló 86/1996. (VI. 14.) Korm. rendelet 2. számú mellékletében meghatározott C védelmi kategória előírásainak megfelelő, 85×54 mm méretű műanyag kártya. A grafikai elemek, az állandó és a változó szöveges részek (személyes adatok, fénykép) többszín digitális nyomtatással készülnek, és thermoprinterrel rögzítik a kártyára. A kitöltés védelme érdekében a kártya előlapjának teljes felületére egyedi hologram fólia kerül.”

A legfőbb ügyész 12/2019. (VI. 28.) LÜ utasítása az ügyészségi ügyviteli vizsgáról

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 8. § (3) bekezdésében és a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény 122. § (8) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – az ügyészségi érdekképviseleti szervek és az Ügyészségi Alkalmazottak Országos Tanácsa véleményét is figyelembe véve – a következő utasítást adom ki:

1. A vizsgakötelezettség

- 1. §** (1) Az ügyészségi ügyviteli vizsga (a továbbiakban: vizsga) letételére az ügyészségi alkalmazottak jogállásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 4/2012. (I. 6.) LÜ utasítás 2/A. § (2) bekezdés a) pontjában megjelölt munkakört betöltő ügyészségi alkalmazott (a továbbiakban: vizsgázó) köteles.
- (2) A vizsgát a vizsgakötelezettséggel járó munkakörbe kerüléstől számított 1 éven belül kell letenni.

2. Mentésítés a vizsga alól

- 2. §** Az Informatikai Főosztály (a továbbiakban: Főosztály) vezetője a vizsgázót – kérelmére – mentesítheti a vizsga alól, ha a vizsgázó azt korábban már letette.
- 3. §** (1) A 9. § a) pontjában meghatározott írásbeli részvizsga letétele alól – kérelmére – mentesíthető az, aki a 4. § (1) bekezdésében meghatározott témakörökből felsőoktatási intézményben (pl. felsőfokú jogi asszisztens, igazságügyi szervező képzés során) a vizsgát megelőző öt éven belül érvényes és eredményes vizsgát tett.
- (2) A kérelemhez csatolni kell a vizsga témaköreit, letételét és eredményét igazoló dokumentumokat.
- (3) A Főosztály vezetője a (2) bekezdésben megjelölt dokumentumok alapján a vizsgázót az írásbeli részvizsga letétele alól mentesíti, ha a vizsgázó által korábban letett vizsga témakörei megfelelnek a 4. § (1) bekezdésében meghatározott legalább két témakörnek.
- (4) A (3) bekezdésben foglalt esetben a Főosztály vezetője a benyújtott dokumentumokra, illetve a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel megállapítja, hogy a vizsga értékelése során az írásbeli részvizsgát milyen eredménnyel kell figyelembe venni.
- (5) A mentesítési kérelemről hozott döntésről a Főosztály vezetője írásban tájékoztatja a vizsgázót. Ha a kérelemnek helyt ad, a vizsgázóval közli a (4) bekezdés alapján megállapított eredményt is.
- (6) Ha a vizsgázó a Főosztály vezetője által a (4) bekezdés alapján meghatározott eredményt elfogadja, a vizsga értékelésénél ezt kell figyelembe venni.
- (7) Ha a vizsgázó a Főosztály vezetője által a (4) bekezdés alapján meghatározott eredményt nem fogadja el, az írásbeli részvizsgát is le kell tennie.

3. A vizsga témakörei

- 4. §** (1) A vizsga témakörei a következők:
- a magyar állam szervezetével és működésével kapcsolatos ismeretek,
 - az ügyészség szervezetével és működésével kapcsolatos ismeretek,
 - az ügyészség tevékenységével kapcsolatos jogi ismeretek,
 - ügyészségi iratkezelési és ügyviteli ismeretek,
 - alapvető ügyészségi statisztikai ismeretek,
 - alapvető informatikai, ügyészségi informatikai és információbiztonsági ismeretek.
- (2) A vizsga tananyagát tananyagjegyzék formájában a Főosztály összeállítja, és közzéteszi az ügyészség belső információs hálózatán.

4. A vizsgabizottság megalakítása

- 5. §** (1) A vizsgabizottságot a Főosztályon kell megalakítani.
(2) A vizsgabizottság három tagból áll, elnöke a Főosztály vezetője vagy az általa kijelölt ügyész. A vizsgabizottság két tagját a Főosztály vezetője jelöli ki.
- 6. §** (1) Ha a vizsgázók nagy száma vagy más nyomós ok indokolja, vizsgabizottságot a fellebbviteli főügyészségen, főügyészségen, illetve az Országos Kriminológiai Intézetben (a továbbiakban: OKRI) is lehet alakítani.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a vizsgabizottság elnöke a Főosztály vezetője vagy az általa kijelölt ügyész. A vizsgabizottság tagjai közül az egyiket a Főosztály vezetője, a másikat a fellebbviteli főügyész, a főügyész vagy az OKRI igazgatója jelöli ki.

5. A vizsgabizottság működése, feladatai

- 7. §** (1) A vizsgabizottság működésével kapcsolatos igazgatási teendőket a vizsgabizottság elnökének kijelölése alapján a vizsgabizottság egyik tagja látja el.
(2) A vizsga időpontját a vizsgabizottság elnöke tűzi ki, és erről a vizsgázót a munkáltatói jogkör gyakorlóján keresztül a vizsga időpontja előtt legalább 15 nappal értesíti.
(3) A vizsgabizottság igazgatási teendők ellátására kijelölt tagja a vizgáról jegyzőkönyvet vesz fel (1. melléklet), amelyet a vizsgabizottság elnöke és tagjai írnak alá.
(4) Az eredményes vizgáról a 2. melléklet szerinti bizonyítványt kell kiállítani. A bizonyítványt a vizsgabizottság elnöke és tagjai írják alá, és azt a Főosztály körbélyegzőjével kell ellátni.

6. Jelentkezés a vizsgára, a vizsga menete

- 8. §** (1) A vizsgára a Főosztály vezetőjénél, a 3. melléklet szerinti jelentkezési lapon kell jelentkezni.
(2) A vizsgázó vizsgadíjat nem fizet.
(3) A tananyag elsajátítása egyéni tanulással történik. A Főosztály a vizsgázó részére – ha erre igényt tart – konzultációt szervez.
- 9. §** A vizsga három részből áll:
a) írásbeli,
b) szóbeli és
c) gyakorlati
részvizsga.
- 10. §** (1) Az írásbeli részvizsga kérdéseit, a válaszadások és az értékelés módját a Főosztály vezetője határozza meg.
(2) Az írásbeli részvizsga a 4. § (1) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott témakörökre, illetve a 4. § (1) bekezdés f) pontjának elméleti részére terjed ki.
- 11. §** (1) A szóbeli részvizsgát a vizsgabizottság előtt kell letenni.
(2) A szóbeli részvizsga a 4. § (1) bekezdés a)–e) pontjában felsorolt témakörökre terjed ki.
- 12. §** A gyakorlati részvizsga az ügyészségen használatos számítástechnikai eszközök rendeltetésszerű működtetésére, az operációs rendszerek, a szövegszerkesztés, a táblázatkezelés, az internet, az elektronikus levelező rendszer, valamint az ügyészségi iratkezelést és ügyvitelt támogató szoftverek szakszerű használatára terjed ki. Ezekről a vizsgázó számítógép előtt, konkrét feladatok megoldásával ad számot.

7. A vizsga értékelése

- 13. §** (1) A vizsga értékelése részvizsgánként elégtelen (1), elégséges (2), közepes (3), jó (4) és jeles (5) érdemjegyek megadásával történik.
- (2) Az írásbeli részvizsga esetében az elégséges (2) érdemjegyhez az adható maximális pontszám legalább 50%-ának elérése szükséges.
- (3) A szóbeli részvizsga megkezdésének feltétele az eredményes, legalább elégséges (2) érdemjegyű írásbeli részvizsga.
- 14. §** (1) A vizsgabizottság a vizsgázót azon részvizsga megismétlésére utasítja, amelyre elégtelen (1) érdemjegyet kapott. Egy részvizsga legfeljebb 3 alkalommal ismételhető.
- (2) A megismételt részvizsga időpontjára és az arról szóló értesítésre a 7. § (2) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni.
- 15. §** (1) A vizsga akkor eredményes, ha a vizsgázó a részvizsgák mindegyikét legalább elégséges (2) eredménnyel tette le.
- (2) Eredményes vizsga esetén a vizsgabizottság a vizsgát „megfelelt”, „jó” vagy „kitűnő” eredménnyel minősíti.
- (3) Ha a részvizsgák érdemjegyeinek összege 10 vagy az alatti, a vizsgát „megfelelt”, ha 11–13, „jó”, ha 14 vagy 15, „kitűnő” eredménnyel kell minősíteni.

8. A vizsgaeredmény nyilvántartása

- 16. §** A vizsga tényét, időpontját és eredményét rögzíteni kell a személyügyi nyilvántartásban, ezért ezekről a Főosztály vezetője a munkáltatói jogkör gyakorlóját, a legfőbb ügyészségi tisztviselő és írnok esetében a Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztályt is tájékoztatja.

9. Záró rendelkezések

- 17. §** Ez az utasítás a közzétételét követő második hónap első napján lép hatályba.
- 18. §** Hatályát veszti az ügyészségi ügyviteli és statisztikai vizsgáról szóló 5/1994. Legf. Ü. utasítás.

Dr. Polt Péter s. k.,
legfőbb ügyész

1. melléklet a 12/2019. (VI. 28.) LÜ utasításhoz

Legfőbb Ügyészség
 Informatikai Főosztály
 LFIIGA//...-.../...

JEGYZŐKÖNYV

Készült év hó ... napján az ügyészségi ügyviteli vizsgáról szóló 12/2019. (VI. 28.) LÜ utasítás alapján lefolytatott ügyészségi ügyviteli vizsgáról.

1. A vizsgázó neve:
 születési helye, ideje:
 anyja neve:
 lakcíme:
 szolgálati helye:
2. Az írásbeli részvizsga eredménye:
 A szóbeli részvizsga eredménye:
 A gyakorlati részvizsga eredménye:
3. Az ügyviteli vizsga részjegyeinek összege:
4. A vizsgázó az ügyészségi ügyviteli vizsgáról LFIIGA//...-.../... szám alatt minősítéssel bizonyítványt kapott.
5. Megjegyzések:

Kelt: év hó ... nap

.....
 vizsgabizottság tagja

.....
 vizsgabizottság tagja

.....
 vizsgabizottság elnöke

2. melléklet a 12/2019. (VI. 28.) LÜ utasításhoz

Legfőbb Ügyészség
 Informatikai Főosztály
 LFIIGA//...-.../...

BIZONYÍTVÁNY

A vizsgabizottság tanúsítja, hogy

.....,

aki településen év hó ... napján született, az ügyészségi ügyviteli vizgáról szóló 12/2019. (VI. 28.) LÜ utasítás alapján

az ügyészségi ügyviteli vizsgát

.....

eredménnyel letette.

Kelt: év hó ... nap

P. H.

.....

vizsgabizottság tagja

.....

vizsgabizottság tagja

.....

vizsgabizottság elnöke

3. melléklet a 12/2019. (VI. 28.) LÜ utasításhoz

JELENTKEZÉSI LAP
ügyészségi ügyviteli vizsgára

1. Az ügyészségi szerv neve és címe:
2. A vizsgázó neve:
születési helye, ideje:
anyja neve:
lakcíme:
3. A vizsgázó vizsgakötelezettséggel járó munkakörbe kerülésének kezdő időpontja:
..... év hó ... nap
4. Az ügyviteli vizsga letételének határideje:
..... év hó ... nap
5. A vizsgaidőszak megjelölése hónap.

Kelt: év hó ... nap

.....
munkáltatói jogkör gyakorlója

.....
vizsgázó

A legfőbb ügyész 13/2019. (VI. 28.) LÜ utasítása az ügyészségi statisztikai vizsgáról

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 8. § (3) bekezdésében és a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény 122. § (8) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – az ügyészségi érdekképviseleti szervek és az Ügyészségi Alkalmazottak Országos Tanácsa véleményét is figyelembe véve – a következő utasítást adom ki:

1. A vizsgakötelezettség

- 1. §** (1) Az ügyészségi statisztikai vizsga (a továbbiakban: vizsga) letételére az ügyészségi alkalmazottak jogállásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 4/2012. (I. 6.) LÜ utasítás 2/A. § (2) bekezdés b) pontjában megjelölt munkakört betöltő ügyészségi alkalmazott (a továbbiakban: vizsgázó) köteles.
- (2) A vizsgát a vizsgakötelezettséggel járó munkakörbe kerüléstől számított 1 éven belül kell letenni.

2. Mentésítés a vizsga alól

- 2. §** Az Informatikai Főosztály (a továbbiakban: Főosztály) vezetője a vizsgázót – kérelmére – mentesítheti a vizsga alól, ha a vizsgázó azt korábban már letette.
- 3. §** (1) A 9. § a) pontjában meghatározott írásbeli részvizsga letétele alól – kérelmére – mentesíthető az, aki a 4. § (1) bekezdésében meghatározott témakörökből felsőoktatási intézményben (pl. felsőfokú jogi asszisztens, igazságügyi szervező képzés során) a vizsgát megelőző öt éven belül érvényes és eredményes vizsgát tett.
- (2) A kérelemhez csatolni kell a vizsga témaköreit, letételét és eredményét igazoló dokumentumokat.
- (3) A Főosztály vezetője a (2) bekezdésben megjelölt dokumentumok alapján a vizsgázót az írásbeli részvizsga letétele alól mentesíti, ha a vizsgázó által korábban letett vizsga témakörei megfelelnek a 4. § (1) bekezdésében meghatározott legalább két témakörnek.
- (4) A (3) bekezdésben foglalt esetben a Főosztály vezetője a benyújtott dokumentumokra, illetve a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel megállapítja, hogy a vizsga értékelése során az írásbeli részvizsgát milyen eredménnyel kell figyelembe venni.
- (5) A mentesítési kérelemről hozott döntésről a Főosztály vezetője írásban tájékoztatja a vizsgázót. Ha a kérelemnek helyt ad, a vizsgázóval közli a (4) bekezdés alapján megállapított eredményt is.
- (6) Ha a vizsgázó a Főosztály vezetője által a (4) bekezdés alapján meghatározott eredményt elfogadja, a vizsga értékelésénél ezt kell figyelembe venni.
- (7) Ha a vizsgázó a Főosztály vezetője által a (4) bekezdés alapján meghatározott eredményt nem fogadja el, az írásbeli részvizsgát is le kell tennie.

3. A vizsga témakörei

- 4. §** (1) A vizsga témakörei a következők:
- a magyar állam szervezetével és működésével kapcsolatos ismeretek,
 - az ügyészség szervezetével és működésével kapcsolatos ismeretek,
 - az ügyészség tevékenységével kapcsolatos jogi ismeretek,
 - alapvető ügyészségi iratkezelési és ügyviteli ismeretek,
 - ügyészségi statisztikai ismeretek,
 - alapvető informatikai, ügyészségi informatikai és információbiztonsági ismeretek.
- (2) A vizsga tananyagát tananyagjegyzék formájában a Főosztály összeállítja, és közzéteszi az ügyészség belső információs hálózatán.

4. A vizsgabizottság megalakítása

- 5. §** (1) A vizsgabizottságot a Főosztályon kell megalakítani.
(2) A vizsgabizottság három tagból áll, elnöke a Főosztály vezetője vagy az általa kijelölt ügyész. A vizsgabizottság két tagját a Főosztály vezetője jelöli ki.
- 6. §** (1) Ha a vizsgázók nagy száma vagy más nyomós ok indokolja, vizsgabizottságot a fellebbviteli főügyészségen, főügyészségen, illetve az Országos Kriminológiai Intézetben (a továbbiakban: OKRI) is lehet alakítani.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a vizsgabizottság elnöke a Főosztály vezetője vagy az általa kijelölt ügyész. A vizsgabizottság tagjai közül az egyiket a Főosztály vezetője, a másikat a fellebbviteli főügyész, a főügyész vagy az OKRI igazgatója jelöli ki.

5. A vizsgabizottság működése, feladatai

- 7. §** (1) A vizsgabizottság működésével kapcsolatos igazgatási teendőket a vizsgabizottság elnökének kijelölése alapján a vizsgabizottság egyik tagja látja el.
(2) A vizsga időpontját a vizsgabizottság elnöke tűzi ki, és erről a vizsgázót a munkáltatói jogkör gyakorlóján keresztül a vizsga időpontja előtt legalább 15 nappal értesíti.
(3) A vizsgabizottság igazgatási teendők ellátására kijelölt tagja a vizsgáról az 1. melléklet szerinti jegyzőkönyvet vesz fel, amelyet a vizsgabizottság elnöke és tagjai írnak alá.
(4) Az eredményes vizsgáról a 2. melléklet szerinti bizonyítványt kell kiállítani. A bizonyítványt a vizsgabizottság elnöke és tagjai írják alá, és azt a Főosztály körbélyegzőjével kell ellátni.

6. Jelentkezés a vizsgára, a vizsga menete

- 8. §** (1) A vizsgára a Főosztály vezetőjénél, a 3. melléklet szerinti jelentkezési lapon kell jelentkezni.
(2) A vizsgázó vizsgadíjat nem fizet.
(3) A tananyag elsajátítása egyéni tanulással történik. A Főosztály a vizsgázó részére – ha erre igényt tart – konzultációt szervez.
- 9. §** A vizsga három részből áll:
a) írásbeli,
b) szóbeli és
c) gyakorlati
részvizsga.
- 10. §** (1) Az írásbeli részvizsga kérdéseit, a válaszadások és az értékelés módját a Főosztály vezetője határozza meg.
(2) Az írásbeli részvizsga a 4. § (1) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott témakörökre, illetve a 4. § (1) bekezdés f) pontjának elméleti részére terjed ki.
- 11. §** (1) A szóbeli részvizsgát a vizsgabizottság előtt kell letenni.
(2) A szóbeli részvizsga a 4. § (1) bekezdés a)–e) pontjában felsorolt témakörökre terjed ki.
- 12. §** A gyakorlati részvizsga az ügyészségen használatos számítástechnikai eszközök rendeltetésszerű működtetésére, az operációs rendszerek, a szövegszerkesztés, a táblázatkezelés, az internet, az elektronikus levelező rendszer, továbbá az ügyészségi iratkezelést és ügyvitelt támogató szoftverek, valamint a statisztikai adatrögzítő programok szakszerű használatára terjed ki. Ezekről a vizsgázó számítógép előtt, konkrét feladatok megoldásával ad számot.

7. A vizsga értékelése

- 13. §** (1) A vizsga értékelése részvizsgánként elégtelen (1), elégséges (2), közepes (3), jó (4) és jeles (5) érdemjegyek megadásával történik.
(2) Az írásbeli részvizsga esetében az elégséges (2) érdemjegyhez az adható maximális pontszám legalább 50%-ának elérése szükséges.
(3) A szóbeli részvizsga megkezdésének feltétele az eredményes, legalább elégséges (2) érdemjegyű írásbeli részvizsga.
- 14. §** (1) A vizsgabizottság a vizsgázót azon részvizsga megismétlésére utasítja, amelyre elégtelen (1) érdemjegyet kapott. Egy részvizsga legfeljebb 3 alkalommal ismételhető.
(2) A megismételt részvizsga időpontjára és az arról szóló értesítésre a 7. § (2) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni.
- 15. §** (1) A vizsga akkor eredményes, ha a vizsgázó a részvizsgák mindegyikét legalább elégséges (2) eredménnyel tette le.
(2) Eredményes vizsga esetén a vizsgabizottság a vizsgát „megfelelt”, „jó” vagy „kitűnő” eredménnyel minősíti.
(3) Ha a részvizsgák érdemjegyeinek összege 10 vagy az alatti, a vizsgát „megfelelt”, ha 11–13, „jó”, ha 14 vagy 15, „kitűnő” eredménnyel kell minősíteni.

8. A vizsgaeredmény nyilvántartása

- 16. §** A vizsga tényét, időpontját és eredményét rögzíteni kell a személyügyi nyilvántartásban, ezért ezekről a Főosztály vezetője a munkáltatói jogkör gyakorlóját, legfőbb ügyészégi tisztviselő és írnok esetében a Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztályt is tájékoztatja.

9. Záró rendelkezések

- 17. §** Ez az utasítás a közzétételét követő második hónap első napján lép hatályba.

Dr. Polt Péter s. k.,
legfőbb ügyész

1. melléklet a 13/2019. (VI. 28.) LÜ utasításhoz

Legfőbb Ügyészség
 Informatikai Főosztály
 LFIIGA//...-.../...

JEGYZŐKÖNYV

Készült év hó ... napján az ügyészségi statisztikai vizsgáról szóló 13/2019. (VI. 28.) LÜ utasítás alapján lefolytatott ügyészségi statisztikai vizsgáról.

1. A vizsgázó neve:
 születési helye, ideje:
 anyja neve:
 lakcíme:
 szolgálati helye:
2. Az írásbeli részvizsga eredménye:
 A szóbeli részvizsga eredménye:
 A gyakorlati részvizsga eredménye:
3. A statisztikai vizsga részjegyeinek összege:
4. A vizsgázó az ügyészségi statisztikai vizsgáról LFIIGA//...-.../.... szám alatt minősítéssel bizonyítványt kapott.
5. Megjegyzések:

Kelt: év hó ... nap

.....
 vizsgabizottság tagja

.....
 vizsgabizottság tagja

.....
 vizsgabizottság elnöke

2. melléklet a 13/2019. (VI. 28.) LÜ utasításhoz

Legfőbb Ügyészség
 Informatikai Főosztály
 LFIIGA//...-.../...

BIZONYÍTVÁNY

A vizsgabizottság tanúsítja, hogy

.....,

aki településen év hó ... napján született, az ügyészségi statisztikai vizsgáról szóló 13/2019. (VI. 28.) LÜ utasítás alapján

az ügyészségi statisztikai vizsgát

.....

eredménnyel letette.

Kelt: év hó ... nap

P. H.

.....

vizsgabizottság tagja

.....

vizsgabizottság tagja

.....

vizsgabizottság elnöke

3. melléklet a 13/2019. (VI. 28.) LÜ utasításhoz

JELENTKEZÉSI LAP
ügyészségi statisztikai vizsgára

1. Az ügyészségi szerv neve és címe:
2. A vizsgázó neve:
születési helye, ideje:
anyja neve:
lakcíme:
3. A vizsgázó vizsgakötelezettséggel járó munkakörbe kerülésének kezdő időpontja:
..... év hó ... nap
4. A statisztikai vizsga letételének határideje:
..... év hó ... nap
5. A vizsgaidőszak megjelölése hónap.

Kelt: év hó ... nap

.....
munkáltatói jogkör gyakorlója.....
vizsgázó

Személyi hírek

2019. júniusi személyi hírek

Elismerések

A legfőbb ügyész

– nyugállományba vonulása alkalmából –

EMLÉKTÁRGYAT

dr. Oczella Pál címzetes főügyészségi ügyész, tiszafüredi járási vezető ügyésznek;

– az első ügyészi törvény kihirdetésének 148. évfordulója alkalmából –

PRO COOPERATIONE EMLÉKÉRMET

dr. Handó Tünde az Országos Bírósági Hivatal elnökének;

„Országos Kriminológiai Intézet emeritus kutatója” címet

dr. Irk Ferenc főtanácsos, az Országos Kriminológiai Intézet nyugalmazott osztályvezetője, tudományos tanácsadójának;

KOZMA SÁNDOR-DÍJAT

dr. Almási Eszter legfőbb ügyészségi tanácsos, főosztályvezető ügyésznek,

dr. Beregszászi Gizella legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyésznek,

Demusné dr. Bakalár Anna címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, balassagyarmati járási vezető ügyésznek,

dr. Hargitai Éva legfőbb ügyészségi tanácsos, legfőbb ügyészségi csoportvezető ügyésznek,

dr. Harmati Rita Ilona címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei főügyészségi ügyésznek,

dr. Miklósy Anna címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Fejér megyei főügyészségi csoportvezető ügyésznek,

dr. Radványi Zsolt címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Borsod-Abaúj-Zemplén megyei főügyészségi csoportvezető ügyésznek,

dr. Üveges Andrea címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, fővárosi főügyész helyettesnek;

VARGHA FERENC-DÍJAT

dr. Banáné dr. Bárány Katalin Éva Jász-Nagykun-Szolnok megyei főügyészségi ügyésznek,

dr. Kormos Erzsébet Borsod-Abaúj-Zemplén megyei főügyészségi osztályvezető ügyésznek,

Laskai Ede legfőbb ügyészségi osztályvezetőnek,

Liktor Lászlóné tanácsos, Heves megyei főügyészségi osztályvezetőnek,

Magyarné dr. Kozma Marianna címzetes főügyészségi ügyész, székesfehérvári járási vezető ügyésznek,

Papp Istvánné pécsi járási ügyészségi tisztviselőnek,

Pongrácz Gábor Ernő főtanácsos, legfőbb ügyészségi csoportvezetőnek,

Schmidtmaier Éva ny. Komárom-Esztergom megyei főügyészségi csoportvezető, ügyészségi megbízottnak,

Steigler Lászlóné dr. Rédei Rita címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Bács-Kiskun megyei főügyészségi csoportvezető ügyésznek,
dr. Szikszai Attila címzetes főügyészségi ügyész, miskolci járási vezető ügyésznek;

ÜGYÉSZSÉGI EMLÉKGYŰRŰT

dr. Csohány Margit címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, fővárosi főügyészségi csoportvezető ügyésznek,
Gyenesné dr. Tóth Beatrix címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Heves megyei főügyészségi csoportvezető ügyésznek,
dr. Hegedűsné dr. Katona Rozália Vas megyei főügyészségi ügyésznek,
dr. Jablonszky dr. Skodnitz Mária Magdolna fővárosi főügyészségi ügyésznek,
Kékesi Tamás legfőbb ügyészségi tisztviselőnek,
dr. Kissné dr. Maár Sarolta címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Veszprém megyei főügyészhelyettesnek,
Moldván Menyhért ny. Fejér megyei főügyészségi tisztviselőnek,
dr. Molnár Erzsébet címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, fővárosi főügyészségi ügyésznek,
Müllerné dr. Bognár Katalin címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Tolna megyei főügyészhelyettesnek,
Rajnai dr. Hugyecz Ilona címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Békés megyei főügyészhelyettesnek,
Szendy Dezső Nándorné legfőbb ügyészségi tisztviselőnek,
Takács Éva kiskunhalasi járási ügyészségi irodavezetőnek;

MAGYAR ISTVÁN-DÍJAT

dr. Ágoston Boglárka egri járási ügyészségi csoportvezető ügyésznek,
dr. Bécsi Orsolya főügyészségi ügyész, budapesti VI. és VII. kerületi ügyészségi csoportvezető ügyésznek,
dr. Borai-Tóth Mónika budapesti IV. és XV. kerületi ügyészségi ügyésznek,
dr. Bujáky Kinga Vas megyei főügyészségi ügyésznek,
dr. Dékány Éva budapesti IX. kerületi vezetőhelyettes ügyésznek,
dr. Gocsál István szigetvári járási vezető ügyésznek,
dr. Gulyás Ildikó Veszprém megyei főügyészségi csoportvezető ügyésznek,
dr. Hetényi Gábor Antal főosztályvezető-helyettes ügyésznek,
Horváthné dr. Völgyi Judit tamási járási ügyészségi ügyésznek,
Izbékiné dr. Varga Ágnes tatabányai járási vezető ügyésznek,
dr. Jagusztin Tamás Pest megyei főügyészségi osztályvezető ügyésznek,
Juhosné dr. Pleskó Ágnes címzetes főügyészségi ügyész, szarvasi járási vezető ügyésznek,
dr. Kecskés Mónika legfőbb ügyészségi ügyésznek,
dr. Kelecsényi Mónika Klára budapesti I. és XII. kerületi vezetőhelyettes ügyésznek,
dr. Kopp László címzetes főügyészségi ügyész, sátoraljaújhelyi járási ügyészségi ügyésznek,
dr. Kovatsits Gábor központi nyomozó főügyészségi osztályvezető ügyésznek,
dr. Kovács Gergely Ákos fővárosi főügyészségi csoportvezető ügyésznek,
dr. Kőszegi Nikoletta nagykanizsai járási ügyészségi ügyésznek,
dr. Négyessyné dr. Bodó Marianna Mónika mb. Bács-Kiskun megyei főügyészségi csoportvezető ügyésznek,
dr. Oroszné dr. Szabó Erika címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Hajdú-Bihar megyei főügyészségi osztályvezető ügyésznek,
dr. Péceli Ádám legfőbb ügyészségi ügyésznek,
dr. Rongáné dr. Srakta Ibolya címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Somogy megyei főügyészségi ügyésznek,
dr. Stellin Tamás legfőbb ügyészségi ügyésznek,
dr. Szabó Helga Győr-Moson-Sopron megyei főügyészségi csoportvezető ügyésznek,
Szabóné dr. Kacsin Edit Jász-Nagykun-Szolnok megyei főügyészségi ügyésznek,
dr. Szalárdi-Csibi Ferenc főügyészségi ügyész, gödöllői járási vezető ügyésznek,
dr. Tudja Judit debreceni fellebbviteli főügyészségi ügyésznek,
Váginé dr. Kotricz Gyöngyi Éva címzetes főügyészségi ügyész, nyíregyházi járási vezetőhelyettes ügyésznek,
dr. Vigh Andrea Csongrád megyei főügyészségi ügyésznek;

SZÉKELY FERENC-DÍJAT

dr. Bölcseki-Felnagy Vanessza budapesti XIV. és XVI. kerületi ügyészségi fogalmazónak,
dr. Harmati Judit debreceni járási ügyészségi alügyésznek,
dr. Tánczos Ágnes pápai járási ügyészségi alügyésznek;

EMLÉKTÁRGYAT

Balogh Zoltánné Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei főügyészségi tisztviselőnek,
Bédek Ernő Fejér megyei főügyészségi gépjárművezetőnek,
Bial Jánosné Pest megyei főügyészségi írnoknak,
Bodnár Zoltánné miskolci járási ügyészségi írnoknak,
Budai János Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei főügyészségi gépjárművezetőnek,
Csikyné dr. Szarvas Ilona címzetes főügyészségi ügyész, keszthelyi járási vezető ügyésznek,
Ragó László Jász-Nagykun-Szolnok megyei főügyészségi gépjárművezetőnek,
Somogyiné dr. Beregi Andrea címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Somogy megyei főügyészségi ügyésznek,
Szűcs Zsuzsanna legfőbb ügyészségi tisztviselőnek;

„FŐTANÁCSOS” CÍMET

Lovasi Cecília győri fellebbviteli főügyészségi irodavezetőnek

adományozott.

Kinevezések

A legfőbb ügyész kinevezte

dr. Zséger Barbara Júliát a Fővárosi Főügyészséghez főügyészségi ügyésszé;

dr. Mravinác Andor mb. budapesti XIV. és XVI. kerületi vezetőhelyettes ügyészt – szolgálati helyén – vezetőhelyettes ügyésszé;

dr. Decker Alexandra székesfehérvári járási ügyészségi alügyészt – szolgálati helyén – ügyésszé;

dr. Bugyi László budapesti X. és XVII. kerületi ügyészségi fogalmazót fővárosi kerületi ügyészséghez,

dr. Simonné dr. Búdi Bettina monori járási ügyészségi fogalmazót a Monori, a Budakörnyéki és a Gödöllői Járási Ügyészséghez

– változó szolgálati helyre – alügyésszé.

Kinevezés módosítások

A legfőbb ügyész áthelyezte

dr. Hajdú Zoltán a Legfőbb Ügyészséghez kirendelt szentendrei járási vezetőhelyettes ügyészt a Legfőbb Ügyészség Informatikai Főosztályához legfőbb ügyészségi ügyészi,

Horváthné dr. Németh Mónika a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészséghez kirendelt szolnoki járási ügyészségi ügyészt a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészséghez főügyészségi ügyészi munkakörbe;

dr. Ujszászi Borbála kalocsai járási ügyészségi ügyészt a Csongrádi és a Szentesi Járási Ügyészséghez, változó szolgálati helyre;

dr. Garai Renáta az Országos Kriminológiai Intézethez kirendelt Komárom-Esztergom megyei főügyészségi ügyészségi megbízottat az Országos Kriminológiai Intézethez, egyidejűleg kinevezte tudományos munkatárssá.

Megbízások

A legfőbb ügyész megbízta

dr. Kocsis Judit fővárosi főügyészségi ügyészt – szolgálati helyén – a Magánjogi Osztályon az osztályvezető ügyészi, *dr. Laczkó Gergely* dabasi járási ügyészségi ügyészt – szolgálati helyén – a vezetőhelyettes ügyészi feladatok ellátásával.

Kirendelések

A legfőbb ügyész kirendelte

dr. Orosz Anikó legfőbb ügyészségi ügyészt a Legfőbb Ügyészség Kabinetjébe, *dr. Vasas László* debreceni járási ügyészségi ügyészt a Hajdú-Bihar Megyei Főügyészséghez főügyészségi ügyészi munkakörbe, *dr. Havasi Noémi* zalaegerszegi járási ügyészségi alügyészt a Budapesti IX. Kerületi Ügyészség Gazdasági Bűnügyek Részlegéhez.

Szolgálati viszony megszűnés

Szolgálati viszonya megszűnt, illetve megszűnik

dr. Petrényi László alezredes, címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, a Debreceni Regionális Nyomozó Ügyészségen szolgálatot teljesítő főügyészségi katonai ügyésznek 2019. évi november hó 30. napjával, *dr. Jászai Anita* debreceni regionális nyomozó ügyészségi alügyésznek 2019. évi július hó 31. napjával, *dr. Parti Katalin* az Országos Kriminológiai Intézet tudományos főmunkatársának 2019. évi június hó 30. napjával, *Szepessy Györgyné* legfőbb ügyészségi tisztviselőnek 2019. évi november hó 30. napjával, *Andó Beáta* legfőbb ügyészségi írnoknak 2019. évi június hó 30. napjával.

Halálozás

Dr. Merényi Kálmán ny. Csongrád megyei főügyész 2019. évi június hó 10. napján, életének 86. évében elhunyt.

Igazolványok érvénytelenítése

Dr. Ettig Antalné dr. Rumpler Gertrúd ny. legfőbb ügyészségi ügyész B 00086, *Barcsikné Gál Ágnes* kiskunhalasi járási ügyészségi írnok E 01910, valamint *Zsetneyei Daniella Roxána* fővárosi főügyészségi írnok E 00579 sorszámú szolgálati igazolványát a Legfőbb Ügyészség Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztálya érvénytelenítette.

Pályázatok

Pályázati felhívás ügyészi állások betöltésére

A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény (Üjt.) 13. §-ának (1) bekezdése és a 18. §-ának (4) bekezdése alapján a legfőbb ügyész

pályázatot hirdet

- a Legfőbb Ügyészség Közérdekvédelmi Főosztályára legfőbb ügyészségi ügyészi,
- a Debreceni Fellebbviteli Főügyészségre büntetőjogi fellebbviteli főügyészhelyettesi,
- a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Közérdekvédelmi Osztályára fellebbviteli főügyészségi osztályvezető ügyészi,
- a Győri Regionális Nyomozó Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi,
- a Kaposvári Regionális Nyomozó Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi,
- a Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi,
- a Kiskőrösi Járási Ügyészségre és a Kalocsai Járási Ügyészségre – a Bács-Kiskun megyei főügyész által meghatározottan változó szolgálati helyre – büntetőjogi szakági ügyészi,
- a Szolnoki Járási Ügyészségre közérdekvédelmi szakterületi ügyészi,
- a Veszprémi Járási Ügyészségre, az Ajkai Járási Ügyészségre és a Pápai Járási Ügyészségre – a Veszprém megyei főügyész által meghatározottan változó szolgálati helyre – büntetőjogi szakági ügyészi

állás betöltésére.

Az ügyész kinevezésének általános feltételeit az Üjt. 11–12. §-ai állapítják meg.

A fellebbviteli főügyészhelyettesi és a fellebbviteli főügyészségi osztályvezető ügyészi álláshelyek esetében a kinevezés feltétele, hogy a jelöltek járuljanak hozzá nemzetbiztonsági ellenőrzésükhöz, illetve kezdeményezés esetén az ellenőrzés eredménye ne zárja ki a kinevezést.

A fellebbviteli főügyészhelyettesi álláshely esetében a kinevezés további, jogszabályban nem szereplő feltétele, hogy a pályázó legalább öt éves büntetőjogi szakágban szerzett ügyészi vagy bírói gyakorlattal rendelkezzen. A pályázat elbírálása során előnyt jelent a másodfokú büntetőbírói ügyek intézésében szerzett gyakorlat, valamint a vezetői tapasztalat.

A fellebbviteli főügyészségi osztályvezető ügyészi álláshely esetében a kinevezés további, jogszabályban nem szereplő feltétele, hogy a pályázó legalább öt éves közérdekvédelmi szakterületi ügyészi vagy civilisztikai területen szerzett bírói gyakorlattal rendelkezzen. A pályázat elbírálása során előnyt jelent a másodfokú közérdekvédelmi ügyek intézésében szerzett gyakorlat, valamint a vezetői tapasztalat.

A legfőbb ügyészségi ügyészi álláshely esetében a kinevezés további, jogszabályban nem szereplő feltétele, hogy a pályázó legalább három éves közérdekvédelmi szakterületen szerzett ügyészi vagy szabálysértési bírói gyakorlattal rendelkezzen. A pályázat elbírálása során az idegennyelv-ismeret előnyt jelent.

Az ügyész nem lehet tagja pártnak, és politikai tevékenységet sem folytathat, nem veheti igénybe öregségi nyugdíj, korhatár előtti ellátás vagy más olyan pénzbeli ellátás folyósítását, amelyet a nyugdíjkorhatár betöltésekor hivatalból öregségi nyugdíjként kell továbbfolyósítani.

A nem ügyész pályázót a legfőbb ügyész első alkalommal – az Üjt. 14. §-ának (2) bekezdésében írt feltételektől függően – három évre vagy határozatlan időre nevezi ki.

Az ügyész járandóságára az Üjt. rendelkezései vonatkoznak.

A pályázat kellékei: a legfontosabb személyi adatokat, szakmai életutat bemutató fényképes önéletrajz, az előírt képesítési követelményeknek és az Üjt. 11. §-a (2) bekezdésében írt kinevezési feltételeknek való megfelelést (az ott írt munkakörök betöltését) igazoló eredeti okiratok vagy azok hiteles másolatai. (Utóbbinál a tényleges működés tartamát csak külön felhívásra kell igazolni.)

Az ügyészségi alkalmazottnak és a volt ügyészségi alkalmazottnak a pályázatban nem kell szerepeltetnie, illetve nem kell csatolnia mindazt, amit a személyi nyilvántartás tartalmaz. (A szakmai önéletrajz nem mellőzhető.)

A pályázónak a pályázatban fel kell tüntetnie rövid úton történő elérhetőségét (elektronikus levélcím, telefon-, illetve telefaxszám stb.)

A nem ügyész pályázónak külön íven egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben kijelenti, hogy hajlandó alávetni magát a pályaaalkalmassági vizsgálatnak, továbbá vállalja a vizsgálat költségeinek megelőlegezését, valamint hozzájárul ahhoz, hogy az egészségügyi és személyes adatait a vizsgálat végzésében közreműködő szervek és személyek, a szakmai véleményt törvény alapján megismerni jogosult szervek és személyek kezeljék.

A pályaaalkalmassági vizsgálat költsége a pályázót terheli, ha kinevezésére nem kerül sor.

A nem ügyészségi alkalmazott pályázónak – az általa ellátott munkaköröktől függően – egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben kijelenti, hogy vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettséget nem szegett meg, továbbá nem áll legsúlyosabb fegyelmi büntetés hatálya alatt.

A nem ügyészségi alkalmazott pályázónak a pályázathoz mellékelnie kell a személyes adatok kezeléséhez való hozzájárulását, továbbá csatolnia kell egy olyan nyilatkozatot is, amelyben kijelenti, hogy nem áll cselekvőképességet érintő gondnokság vagy támogatott döntéshozatal hatálya alatt, továbbá nem tagja pártnak, és politikai tevékenységet nem folytat.

Az ügyészi kinevezéshez a tisztségre jelölt, pályázatot elnyert személynek külön felhívásra hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal kell igazolnia azt a tény, hogy az Üjt. 11. §-a (4) bekezdésének a)–f) pontjaiban meghatározott körülmények vele szemben nem állnak fenn.

Az egyes vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény 3. §-a (2) bekezdésének f) pontja értelmében az ügyész – az 5. § (3) bekezdésében írt eset kivételével – vagyonynyilatkozat tételére kötelezett. E törvény 5. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségének – a 6. § (2) bekezdésében írt kivétellel – külön felhívásra, kinevezését megelőzően köteles eleget tenni.

A pályázat érdemben nem bírálható el, ha

- elkésett,
- a hiányos pályázat benyújtója a kitűzött rövid határidő alatt a hiány pótlására szóló felhívásnak nem tesz eleget,
- a jelölt a kinevezés általános és különös feltételeinek nem felel meg. (A hatósági erkölcsi bizonyítványt és a vagyonynyilatkozatot – említettek szerint – külön felhívásra kell benyújtani.)

A pályázatokat az illetékes ügyészi tanács véleményezi.

A kinevezésről a legfőbb ügyész dönt.

A pályázatnak (egy példányban)

- a Legfőbb Ügyészség álláshelye esetében a Legfőbb Ügyészség Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztályára (1055 Budapest, Markó utca 16.),
- a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség álláshelyei esetében a Debreceni Fellebbviteli Főügyészségre (4025 Debrecen, Antall József utca 4.),
- a Kiskőrösi Járási Ügyészség és a Kalocsai Járási Ügyészség álláshelye esetében a Bács-Kiskun Megyei Főügyészségre (6000 Kecskemét, Rákóczi út 7.)

2019. július 12-én 13 óráig,

- a Szolnoki Járási Ügyészség álláshelye esetében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészségre (5000 Szolnok, Jókai út 10.),
- a Veszprémi Járási Ügyészség, az Ajkai Járási Ügyészség és a Pápai Járási Ügyészség álláshelye esetében a Veszprém Megyei Főügyészségre (8200 Veszprém, Bruszniai Árpád utca 4.)

2019. július 15-én 15 óráig,

- a Győri Regionális Nyomozó Ügyészség, a Kaposvári Regionális Nyomozó Ügyészség és a Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészség álláshelye esetében a Központi Nyomozó Főügyészségre (1087 Budapest, Könyves Kálmán körút 38.)

2019. augusztus 21-én 15 óráig

kell beérkeznie.

A pályázat eredményéről a jelentkezőket a pályázati határidő lejártát követő három hónapon belül írásban értesítjük.

Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztály

Pályázati felhívás alügyészi állások betöltésére

A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény (Üjt.) 18. §-ának (4) bekezdése alapján a legfőbb ügyész

pályázatot hirdet

- a Gyulai Járási Ügyészségre és a Békéscsabai Járási Ügyészségre – a Békés megyei főügyész által meghatározottan változó szolgálati helyre – büntetőjogi szakági,
- a Fonyódi Járási Ügyészségre és a Marcali Járási Ügyészségre – a Somogy megyei főügyész által meghatározottan változó szolgálati helyre – büntetőjogi szakági

alügyészi állás betöltésére.

Az alügyész kinevezésének feltételeit az Üjt. 109. §-ának (1)–(2) bekezdése, 11. §-ának (4) bekezdése és 12. §-a állapítja meg.

Az alügyész kinevezése határozatlan időre vagy legfeljebb ötévi határozott időre szólhat.

Az alügyész kinevezésekor az ügyészségi szolgálati viszony létesítésével egyidejűleg legfeljebb hat hónap próbaidő is kiköthető.

Az alügyész nem lehet tagja pártnak, és politikai tevékenységet sem folytathat.

Az alügyész járandóságára az Üjt. rendelkezései vonatkoznak.

A pályázat kellékei: a legfontosabb személyi adatokat, szakmai életutat bemutató fényképes önéletrajz, az előírt képesítési követelményeknek (egyetemi jogi végzettség, jogi szakvizsga) való megfelelést igazoló eredeti okiratok vagy azok hiteles másolatai.

Az ügyészségi alkalmazottnak és a volt ügyészségi alkalmazottnak a pályázatban nem kell szerepeltetni, illetve nem kell csatolni mindazt, amit a személyi nyilvántartás tartalmaz. (A szakmai önéletrajz nem mellőzhető.)

A pályázónak a pályázatban fel kell tüntetni rövid úton történő elérhetőségét (elektronikus levélcím, telefon-, illetve telefaxszám stb.).

A nem ügyészségi alkalmazott pályázónak külön íven egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben kijelenti, hogy nem áll cselekvőképességet érintő gondnokság vagy támogatott döntéshozatal, továbbá a legsúlyosabb fegyelmi büntetés hatálya alatt, nem tagja pártnak, és politikai tevékenységet nem folytat, valamint hozzájárul a személyes adatok kezeléséhez.

A pályázónak arról is nyilatkoznia kell, hogy hajlandó alávetni magát a pályáalkalmassági vizsgálatnak, továbbá vállalja a vizsgálat költségeinek megelőlegését, valamint hozzájárul ahhoz, miszerint az egészségügyi és személyes adatait a vizsgálat végzésében közreműködő szervek és személyek, a szakmai véleményt törvény alapján megismerni jogosult szervek és személyek kezeljék.

A pályáalkalmassági vizsgálat költsége a pályázót terheli, ha kinevezésére nem kerül sor.

Az alügyészi kinevezéshez a tisztségre jelölt, pályázatot elnyert személynek hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal kell igazolnia azt a tényt, hogy az Üjt. 11. §-a (4) bekezdésének a)–f) pontjában meghatározott körülmények vele szemben nem állnak fenn.

A pályázat érdemben nem bírálható el, ha

- elkésett,
- a hiányos pályázat benyújtója a kitűzött rövid határidő alatt a hiány pótlására szóló felhívásnak nem tesz eleget,
- a jelölt a kinevezés feltételeinek nem felel meg. (A hatósági erkölcsi bizonyítványt külön felhívásra kell benyújtani.)

A kinevezésről a legfőbb ügyész dönt.

A pályázatnak (egy példányban)

- a Gyulai Járási Ügyészség és a Békéscsabai Járási Ügyészség álláshelye esetében a Békés Megyei Főügyészségre (5700 Gyula, Városház utca 6–8.),
- a Fonyódi Járási Ügyészség és a Marcali Járási Ügyészség álláshelye esetében a Somogy Megyei Főügyészségre (7400 Kaposvár, Bajcsy-Zsilinszky utca 3.)

2019. július 15-én 15 óráig

kell beérkeznie.

A pályázat eredményéről a jelentkezőket a benyújtási határidő lejártát követő három hónapon belül írásban értesítjük.

Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztály

Közlemények

Felhívás ügyészégi szakmai-tudományos tanácskozáson való részvételre

A Legfőbb Ügyészség Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztálya ügyészégi szakemberek részvételével szakmai-tudományos tanácskozást szervez.

A konferencia időpontja: 2019. november 21–22.

Helyszíne: Magyar Igazságügyi Akadémia (1122 Budapest, Tóth Lőrinc utca 6.)

A konferencia szekciói és témái:

I. BÜNTETŐ ANYAGI JOG

1. A 2012. évi C. törvény (Btk.) 2. §-ának alkalmazásával kapcsolatos kérdések
2. A jogos védelem megítélése a jogalkalmazói gyakorlatban, különösen a Kúria EBH2017. B.10. és EBH2018. B.11. számú elvi bírósági határozatainak tükrében
3. Büntetési gyakorlat a kábítószer-kereskedelem esetében
4. A személyiségzavar megítélése a büntetéskiszabás során
5. Az életkor jelentősége a büntető anyagi jogban
6. A védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen állapot, valamint a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére elkövetés megítélése, bizonyításának gyakorlati kérdései
7. A visszaesés és annak jogkövetkezményei
8. Az összbüntetés
9. A szándékos emberölések ítélkezési gyakorlata
10. A pszichoaktív anyagok (kábitószer, pszichotróp anyagok, új pszichoaktív szerek, alkohol) hatása alatt erőszakos bűncselekményt elkövetett bűnelkövetői kör jellemzői
11. A szexuális erőszak bizonyításának problémái
12. A zaklatás jogalkalmazási kérdései, büntetéskiszabási dilemmái
13. Az önhiba bizonyítása a tartási kötelezettség elmulasztása esetében
14. A foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés és a közlekedési bűncselekmények elhatárolása
15. A vadászbalesetek jogi és kriminológiai vizsgálata
16. Az elkövetési eszköz jelentősége a közlekedési bűncselekmények körében
17. A közlekedési bűncselekményekkel kapcsolatos jogalkalmazás aktuális kihívásai
18. A veszély fogalma és értelmezésének problémái a közlekedési bűncselekmények körében
19. A természet és a környezet védelmének büntetőjogi eszközei
20. A pirotechnikai eszközök sportrendezvényeken történő alkalmazási tilalmának kérdésköre
21. A terrorizmus büntetőjogi szabályozása
22. Az intézményekben előforduló erőszak megjelenésének formái és büntetőjogi kezelésének eszközei
23. Az erőszak és az erőszakos magatartás kérdései a Btk.-ban és a joggyakorlatban
24. A rendőrség hivatásos állományú tagjai által elkövetett hivatali bűncselekmények bizonyításának problémái
25. Az integritásvizsgálatok nemzetközi szabályozása és hazai tapasztalatai
26. A korrupciós bűncselekmények minősítési problémái (vesztegetés, befolyással üzérkedés, befolyás vásárlása)
27. Hálapénz vagy korrupció – az orvosi hálapénz büntetőjogi megítélésének problematikája
28. A költségvetés büntetőjogi védelme
29. A költségvetési csalás büntettének dogmatikai kérdései, a bűncselekményi egység által felvetett problémák, a számvitel rendjének megsértésével fennálló halmazat megítélése

30. A pénzmossás szabályozásának alakulása, a jogalkalmazás kapcsán felmerülő anyagi jogi problémák és a megoldásukra született válaszok
31. A vagyon elleni erőszakos bűnözés jogalkalmazási problémái
32. A vagyon elleni bűncselekmények és a hozzátartozók sérelmére elkövetett erőszakos bűncselekmények jogalkalmazási gyakorlatának összehasonlítása, különös tekintettel a társadalomra való veszélyesség megítélésének kérdésében
33. A család kriminológiai elemzése, különösen tekintettel az öregek sértetté válására (ld. ún. «unokázás»)
34. Egység, többség, halmazat, érték-egybefoglalás a vagyon elleni bűncselekmények körében
35. A fogyasztók jogait és érdekeit védő tényállások; az élelmiszerbiztonság a büntetőjogász szemével
36. Az információs rendszerek integritásának, valamint a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel bonyolított pénzforgalom biztonságának büntetőjogi védelme
37. A kiberbűnözés elleni küzdelem időszerű kérdései
38. Az emberkereskedelem és a prostitúciós tevékenységgel összefüggő egyes bűncselekmények elhatárolásának kérdései
39. Az emberkereskedelem és a kerítés elhatárolási szempontjai

II. BÜNTETŐ ELJÁRÁSJOG

1. Az új büntetőeljárás kódex eljárást gyorsító intézményei
2. Az előkészítő ülés és az eljárás gyorsítása
3. Az ügyész szerepe az előkészítő eljárás során
4. A nemzetközi igazságügyi együttműködés modern eszközei
5. Nemzetközi bűnügyi együttműködés a kiberbűnözés területén
6. A bizonyítási eljárás az új büntetőeljárás törvényben, összehasonlítva az 1998. évi XIX. törvény rendelkezéseivel
7. A leplezett eszközök alkalmazásának és eredményük bizonyítékként történő felhasználásának szabályai, az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatára is figyelemmel
8. Az integritásvizsgálatok eredményének büntetőeljárásban történő felhasználása, figyelemmel az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatára is
9. Az ügyészség és a nyomozó hatóság kapcsolata a jogalkalmazás tükrében
10. Határozatok a nyomozás során
11. Gondolatok a büntetőeljárás megújításának hatásairól
12. A felderítés elhúzóadásának lehetséges okai, az időszerűség biztosításának lehetőségei a büntetőeljárásban
13. A bíróság elé állítás alkalmazási feltételei
14. A nyomozás során igénybe vehető régi-új jogorvoslati eszközök
15. A nyomozás felderítési és vizsgálati szakaszának elválasztásából adódó új kihívások, különös tekintettel a társas bűnelkövetési formákra
16. A különleges bánásmód és a büntetőeljárás cselekvőképesség összefüggései
17. Különleges bánásmód az Európai Unió áldozatvédelmi törekvéseinek tükrében
18. Az áldozatok védelmének magyarországi gyakorlata az emberkereskedelem tükrében
19. A tizennyolcadik életévét be nem töltött személlyel folytatott bizonyítás komplex rendszere
20. Tanúvallomás megbízhatóságának értékelése a büntetőeljárás során
21. A szakvélemények felhasználásának elvi és gyakorlati kérdései
22. A magánszakértői vélemény az új büntetőeljárás törvény tükrében
23. A valótlan személyi adatokat használó elkövető felelősségre vonására irányuló büntetőeljárás intézkedések nyújtotta lehetőségek és azok kockázatai
24. Az emberi test, szövetek, biológiai anyagmaradványok bizonyításbeli szerepének problematikája
25. A belátási képesség megállapítása, szakértői bizonyításának gyakorlati problémái
26. Távoltartás és/vagy bűnügyi felügyelet – a kényszerintézkedés nemének megválasztása
27. A kibertérben elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatos kényszerintézkedések – a házkutatás, a lefoglalás és a megőrzésre kötelezés az elektronikus adatokra vonatkozóan
28. Az elzárás büntetés létjogosultságának megítélése
29. Az elektronikus hírközlési szolgáltatók együttműködési kötelezettsége

30. A gyermekpornográfia bizonyítási nehézségei
31. A gyűlölet-bűncselekmények bizonyításának nehézségei
32. Az egyezsre vonatkozó eljárási rendelkezések érvényesülése a gyakorlatban
33. Egyezés a büntetőeljárásban. A gyanúsítottal való együttműködés lehetőségei
34. A kötelezővé tett előkészítő ülésben rejlő lehetőségek a hatályos büntetőeljárási törvényben. Az előkészítő ülés jelentősége, funkciói
35. Az ügyész feladata a bíróság előtti nyomozás során
36. Mértékes indítvány a vádiratban
37. Res iudicata és az utóbb ismertté vált részselekmény
38. A súlyosítási tilalom
39. A bűncselekményből származó vagyon elvonásának eljárási eszközei
40. A vagyonvisszaszerzés lehetőségei a büntetőeljárásban
41. A katonai büntetőeljárásra tartozó bűncselekmények nyomozásának tapasztalatai
42. A költségvetési csalás bizonyításának visszatérő nehézségei, illetve a kiküszöbölésükre alkalmazható módszerek
43. A pénzmosáshoz kapcsolódó jogalkalmazási tevékenység eljárásjogi problémái, különös tekintettel a nemzetközi bűnügyi együttműködésre
44. A bűnös úton szerzett vagyon felhalmozásának megakadályozását szolgáló büntető eljárásjogi jogintézmények alkalmazásának kérdései
45. Perújítás a terhelt távollétében lefolytatott eljárást követően
46. A fellebbezés a büntetőbírói eljárásban
47. A fellebbviteli bíróságok revíziós, reformatórius és kasszációs jogkörének változásai a hatályos büntetőeljárási törvényben
48. Az elektronikus ügyintézés szabályainak érvényesülése az igazságszolgáltatásban
49. Az elektronikus ügyintézés szabályainak érvényesülése az ügyészeti eljárásokban
50. Az elektronikus ügyintézés új jogintézményei a gyakorlatban
51. Az új Be. informatikai támogatást igénylő új jogintézményei
52. A vegyes iratok kezelésének gyakorlata
53. Az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás kezdeti nehézségei és az esetleges megoldások

III. BÜNTETÉS-VÉGREHAJTÁSI JOG

1. Az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítási eljárások gyakorlati tapasztalatai
2. Jogértelmezési problémák a reintegrációs őrizettel kapcsolatos bv. bírói eljárásokban
3. A büntetés-végrehajtási mediáció jelene és lehetséges perspektívái
4. A közérdekű munka végrehajtásának akadályai és azok elhárítása
5. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának a magyar büntetés-végrehajtással kapcsolatos döntései és azok hatása a nemzeti jogalkotásra
6. A javítóintézeti nevelés jelene és jövője a végrehajtás szemszögéből
7. Elméleti és gyakorlati problémák a női szabadságvesztésének végrehajtásával kapcsolatban
8. A börtönzsúfoltság csökkentése érdekében alkalmazott eszközök és azok hatékonysága
9. A szabadságvesztés büntetésre elítélt kapcsolattartásának reintegrációs szerepe
10. A reintegrációs őrizet a magyar büntetés-végrehajtásban
11. Az Európa Tanács Kínzás Elleni Bizottságának (CPT) magyarországi ellenőrzései és azok hatása a hazai jogalkalmazásra
12. A PPP konstrukcióban épült bv. intézetek működésének sajátosságai
13. Fogvatartottak munkáltatása a bv. törvényességi felügyeleti és jogvédelmi ügyész szemével
14. Az ügyészi törvényességi felügyelet helye és szerepe a büntetés-végrehajtást övező jogállami garanciarendszerben
15. Változások a feltételes szabadságra bocsátás jogi szabályozásában és gyakorlatában

IV. KÖZÉRDEKVÉDELEM

1. A gondnokság alá helyezési perek anyagi jogi és perjogi tapasztalatai a Pp. hatálybalépését követően indult eljárásokban
2. A jogi személy neve – a Ptk., a Ctv. és a Cnytv. szabályozása; ügyészi eszközök a névhasználat körében
3. Kógencia és diszpozitivitás a Ptk. Harmadik Könyvében – a jogi személyek szabályozásának elméleti és gyakorlati problémái, változások a 2016. évi CLXXIX. törvény módosító rendelkezései nyomán
4. Az alapítvány elleni törvényességi felügyeleti eljárás dogmatikai és gyakorlati kérdései
5. A cégtörvényességi felügyeleti eljárás és a különleges cégtörvényességi felügyeleti eljárás elhatárolásának dogmatikai és gyakorlati kérdései
6. Az általános szerződési feltételek és az azokkal kapcsolatos perek anyagi jogi és perjogi gyakorlata a Pp. hatálybalépését követően indult eljárásokban
7. Jogszabályba ütközés és tisztességtelenség – dogmatika és ügyészi gyakorlat
8. Az uzorás szerződés semmisségével kapcsolatos ügyészi keresetindítás feltételei; anyagi jogi és eljárásjogi nehézségek
9. A Ptké. 53/A. §-a szerinti közérdekű keresetindítás elméleti problémái
10. A termőföld tulajdonjoga megszerzésére irányuló jogszabályi korlátok kijátszásának megakadályozására irányuló ügyészi eszközök
11. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 62. § (1) bekezdése a) pontjának aa) alpontja szerinti ügyészi jogkör gyakorlásának feltételei, különös tekintettel a Ptk. XIII. címében foglalt korlátozásokra
12. A fogyasztóvédelemmel kapcsolatos ügyészi eszközök
13. Alapelvek a polgári perben – a szabályozás rendszere (Alaptörvény, egyes külön törvények, Pp.)
14. A Pp. és a Kp. kapcsolódási pontjai, a szabályozás indokai
15. A hatásköri szabályozás koncepcionális megújítása a Pp.-ben; a gyakorlat által felvetett problémák
16. A bírósági meghagyással kapcsolatos hatályos gyakorlat ügyészi szemmel, a kibocsáthatóság keresethalmazat esetén
17. A keresethalmazat megítélése a cégjogi keresetekben
18. A másodfokú bíróság felülbírálati jogköre a Pp. hatálya alá tartozó peres eljárásokban
19. A felülvizsgálati eljárás új rendje a Pp.-ben
20. A másodfokú bíróság felülbírálati jogköre egyes, az ügyész által kezdeményezhető polgári nemperes eljárásokban
21. A Pp. és a Bpnp. törvény szabályainak alkalmazása, alkalmazhatósága a megelőző távoltartás elrendelésére irányuló nemperes eljárásban
22. A polgári eljárások elektronizációja – az ügyészi elektronikus kommunikáció elmélete és gyakorlata a közérdekvédelmi szakterületen
23. A közigazgatási hatósági eljárásra irányadó új törvényi szabályozás által bevezetett leglényegesebb változtatások és azok okai
24. A közigazgatási szabályszegések szankciórendszerének változásai
25. A közigazgatási hatósági döntések törvényességi ellenőrzésével kapcsolatos ügyészi jogkör
26. A környezeti felelősség érvényesítésével kapcsolatos ügyészségi tapasztalatok
27. A gyermekvédelmi jogszabályok érvényesülésének problémái, a jelzőrendszer működésére vonatkozó tapasztalatok
28. A szabálysértési felelősséget kizáró rendelkezések, különös tekintettel a közigazgatási eljárásban kiszabott bírságra
29. Az elévülésre vonatkozó rendelkezések a szabálysértési jogban
30. Az ügyészi perújítással kapcsolatos jogalkalmazási problémák a szabálysértési jogban
31. A fogyatékoság következményei a szabálysértési szankció megállapítására, végrehajtására
32. A szabálysértési eljárás végrehajtási szakaszának törvényességi kérdései
33. A fiatalokorra vonatkozó speciális eljárási rendelkezések a szabálysértési jogban
34. A helyszíni bírságolás dogmatikai és gyakorlati problémái
35. A büntetőügyekben hozott ügyészi döntések polgári bíróság által történő felülvizsgálatának terjedelme az ügyészségi jogkörben okozott kár megtérítése iránti és/vagy személyiségi jogi perekben
36. A büntetőügyekben hozott ítéletekhez fűződő jogerő hatás érvényesülése a közigazgatási jogkörben okozott kártérítés iránti perekben

37. Az elévülés kérdésének vizsgálata kártérítési és/vagy személyiségi jogi perekben
38. A rágalmozás és becsületsértés kapcsán kialakult büntetőbírói gyakorlat hatása a személyiségi jogi perek elbírálására, különösen a jóhírnév megsértése miatti igényérvényesítésekre
39. A közéleti szereplő személyiségi jogának védelme, a személyiségi jogvédelem objektív eszközei
40. Az ügyész felelőssége a szolgálati viszonyából származó kötelezettségének megszegésével okozott károkért, sérelemdíj a szolgálati viszonyban

V. IDEGEN NYELV

Előadások angol vagy német nyelven

1. Az Európai Ügyészség és a megerősített együttműködésben részt nem vevő tagállamok/OLAF kooperációja (EPPO-cooperation with non-participating Member States/OLAF)
2. Az Európai Ügyészség és az Eurojust kapcsolata (Competencies of the EPPO and cooperation with Eurojust)
3. Vagyonvisszaszerzés a pénzmosás bűncselekménye kapcsán az EU-ban (Asset recovery within the context of money laundering in the EU)
4. A bűnügyi együttműködés eszközei a BREXIT után (BREXIT and cross-border cooperation)
5. Bizonyítékok beszerzése az EU-ban: a Strasbourgi egyezménytől az ENYH-ig (Evidence gathering within the EU: from the Strasbourg Convention to the EIO)
6. A határokon átvélő terrorcselekmények (Cross-border terrorism)
7. Terrorizmus elleni harc: trendek, az online terrorista tartalmak és azok hozzáférhetetlenné tétele (Counter-terrorism: trends, online terrorist content and the removal)
8. A mesterséges intelligencia hatása a tisztességes eljáráshoz való jogra: a mesterséges intelligencia körébe vonható jogi döntések köre, az algoritmusok átláthatósága és a fegyverek egyenlőségének elve (The impact of artificial intelligence: legal decisions delegated to artificial intelligence, transparency of algorithms and equality of arms)
9. Mesterséges intelligencia igazságszolgáltatási szerepkörben: az észtországi és az amerikai „robotbíró” (Artificial intelligence in court: The Estonian and the American ‘Robo-judge’)
10. Az „e-evidence”-re/digitális bizonyítékokra vonatkozó új szabályozás az Európai Unióban: adatvédelem, emberi jogok, az USA „Felhő törvénye” (Key features of the EU’s new set of rules on e-evidence: data protection, human rights and the U.S. Cloud Act)
11. Az Aranyosi-ítélet: az európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadása és a magyarországi börtönviszonyok (The Aranyosi judgement: refusing the execution of the EAW and the Hungarian prison conditions)
12. Eljárási jogsegély kontra közös nyomozócsoport (MLA vs. JIT)
13. Börtönviszonyok és börtönszűfoltosság miatti jogsérelmek az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek függvényében (Violation of rights concerning prison conditions and overcrowding in accordance with the judgements of the European Court of Human Rights)
14. Ügyészi kontroll a magyar és az európai büntetés-végrehajtási rendszerekben (Control of the prosecutor over prison systems in Hungary and in European countries)
15. A fogvatartottak egészségügyi ellátáshoz való joga az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek függvényében (Right of access to health care for prisoners in accordance with the judgements of the European Court of Human Rights)
16. A „zöld börtönök”: a norvég, az amerikai és a brit modell (The ‘Green Prisons’: The Norwegian, the American and the British model)
17. A reintegrációs őrizet szabályozása nemzetközi kitekintéssel (The regulation of reintegration home detention with an international overview)
18. Nemzetközi kitekintés a fiatalok gyermekvédelmi ügyeire (International oversight on the child protection cases of juveniles)
19. Határokon túl nyúló károkozás környezetvédelmi/természetvédelmi ügyekben (Cross-border damage in environmental and nature protection cases)

20. Külföldi cégek Magyarországon működtetett webáruházaival kapcsolatos fogyasztói jogok érvényesítése (Exercising consumers' rights in connection with a foreign company operating a webstore in Hungary)
21. Az ügyészség perelhetősége az EU-ban (Sueability of prosecution services within the EU)

A konferenciára a Legfőbb Ügyészség Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztálynak (tko.szemtovig@mku.hu) 2019. szeptember 13-ig küldött e-mailben lehet jelentkezni a munkáltatói jogkört gyakorló vezető útján. A Képzés Ellátási Rendszer szakmai-tudományos konferencia oldalán a rendszeradminisztrátorok rögzítik – a határidőben jelzett létszámban – az előadók szállás és ellátási igényeit, feltöltik a jelentkezési lapot és a nyilatkozatokat (PDF formában). Túljelentkezés esetén a szervezők az előadások – jelentkezési lapon közölt – szakmai tartalma alapján választják ki a résztvevőket. A jelentkezési lap az ügyészségi intraneten is elérhető. Szállást a nem budapesti szolgálati helyű, illetve nem budapesti lakos résztvevők igényelhetnek. A konferencia tartama alatt a szállóvendégek számára teljes ellátást, a szállást nem igénylők számára a konferencia napokon ebédet és vacsorát tudunk biztosítani, reggelit nem. A határidőn túli vagy nem a fent írtak szerinti jelentkezéseket nem áll módunkban elfogadni.

Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztály

JELENTKEZÉSI LAP

Név:

Szolgálati hely:

Beosztás:

Választott szekció és témakör száma:

Előadás címe (az V. idegen nyelvi szekció témáinak megjelölése esetén magyarul és a választott nyelven is):

.....

Az előadás rövid tartalmi összefoglalása vagy vázlata (az V. idegen nyelvi szekció választása esetén magyarul és a választott nyelven is):

.....

Igényel-e projektort az előadáshoz: igen/nem *(az igényének megfelelőt kérjük aláhúzni)*

NYILATKOZAT

A pályázati felhívásban foglaltakat tudomásul veszem, előadásommal és kétnapos aktív közreműködéssel hozzájárulok a program eredményességéhez.

Kérésre előadásomnak a tudományos írásművek követelményeinek megfelelően szerkesztett változatát a szekció elnökének lektorálásra elektronikusan rendelkezésre bocsátom 2019. december 13-ig, továbbá hozzájárulok annak megjelentetéséhez az ügyészségi intraneten.

Jelentkezésem visszavonása esetén tudomásul veszem, hogy az általam igényelt, megrendelt, de igénybe nem vett szállás és ellátás ellenértéke részemre kiszámlázásra kerül. Ezúton hozzájárulok, hogy azt illetményemből egy összegben levonják.

....., 2019. hó ... nap

.....
 aláírás

A 2019. évi Kozma Sándor Tudományos Pályázat díjazottai*Büntetőjogi terület általános tagozaton:*

I. díj: társszerzőkként

Dr. Garai Renáta az Országos Kriminológiai Intézet tudományos munkatársa és

Dr. Béda Anikó nyíregyházi járási ügyészségi ügyész

A pályamű címe: A kapcsolati erőszak elmúlt 6 éve – avagy egy nóvum hatása és joggyakorlata

II. díj: társszerzőkként

Dr. Fülöp Ádám nyíregyházi járási ügyészségi alügyész és

Dr. Rimóczy István nyíregyházi járási vezetőhelyettes ügyész

A pályamű címe: Nem elég, ha törvényes! – A büntetőjogi szankció célszerűségének növekvő jelentősége az ügyészségi jogalkalmazásban

III. díj: társszerzőkként

Dr. Garai Renáta az Országos Kriminológiai Intézet tudományos munkatársa és

Dr. Csapucha Bernadett az Országos Kriminológiai Intézet tudományos segédmunkatársa

A pályamű címe: A költségvetési csalás elméleti és gyakorlati kérdései – az Európai Unió forrásaiból származó pénzügyi támogatásokra elkövetett költségvetési csalások

Büntetőjogi terület ifjúsági tagozaton:

I. díj:

Dr. Knyazoviczky Zóra balassagyarmati járási ügyészségi alügyész

A pályamű címe: Fiatalkorúság a büntetőjogban – a fiatalkorúakra vonatkozó büntető anyagi jogi szabályozás története, a büntethetőségi korhatár megítélésének változása és a hatályos szabályozás a nemzeti jogban

II. díj:

Dr. Csordás Tamás miskolci járási ügyészségi alügyész

A pályamű címe: A kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének aktuális bizonyítási problémái

III. díj nem lett kiadva.

Büntetőjogi terület joghallgatói tagozaton:

I. díj:

Gula Krisztina Petra az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar hallgatója

A pályamű címe: A kényszergyógykezelés aktuális büntetőjogi és gyakorlati kérdései

II. díj:

Bodnár Beáta a Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar hallgatója

A pályamű címe: A környezet büntetőjogi védelmének aktuális kérdései

III. díj:

Kóhalmi Máté István a Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar hallgatója

A pályamű címe: Fiatalkorúság a büntetőjogban – a fiatalkorúakra vonatkozó büntető anyagi jogi szabályozás története, a büntethetőségi korhatár megítélésének változása és a hatályos szabályozás a nemzeti jogban

Büntetőjogon kívüli terület általános tagozaton:

I. díj nem lett kiadva.

II. díj:

Dr. Juszkó Mónika Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei főügyészségi ügyész

A pályamű címe: Az ügyészség szakterületeinek együttműködése a környezetvédelem területén a környezetvédelmi ügyész szemszögéből

III. díj:

Hadaróné dr. Izsáki Mariann Komárom-Esztergom megyei főügyészhelyettes

A pályamű címe: Az általános ügyészi perbeli részvétel dogmatikája

Büntetőjogon kívüli terület ifjúsági tagozaton:

I. díj nem lett kiadva.

II. díj:

Dr. Dobos Ádám György kisvárdai járási ügyészségi alügyész

A pályamű címe: A büntetés-végrehajtási mediáció bevezetése utáni elsődleges gyakorlati tapasztalatok

III. díj:

Dr. Hernádi Máté Csongrád Megyei Főügyészségre kirendelt szegedi járási ügyészségi alügyész

A pályamű címe: Az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítási eljárások lefolytatása során felmerült problémák ismertetése Csongrád megye gyakorlatán keresztül

Büntetőjogon kívüli terület joghallgatói tagozaton:

I. díj:

Vincze Martina a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar hallgatója

A pályamű címe: Az ügyész közérdekvédelemmel kapcsolatos feladatai, különös tekintettel a civil szervezetekre vonatkozó kodifikáció változásaira

II. díj:

Kis Balázs Ádám az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar hallgatója

A pályamű címe: Kógencia és diszpozitivitás a Ptk. Harmadik Könyvében – a jogi személyek szabályozásának elméleti és gyakorlati problémái, változások a 2016. évi CLXXIX. törvény módosító rendelkezései nyomán

III. díj:

Balázs Barbara a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar hallgatója

A pályamű címe: A cselekvőképességet érintő gondnokság elrendelésének a szükségessége, a bíróságok által mérlegelt szempontok, az ítélkezési gyakorlat és változásai

Dicséret:

Csáti Veronika a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Kar hallgatója

A pályamű címe: A javítóintézeti nevelés végrehajtása és annak törvényességi felügyelete

Ügyészek Országos Egyesülete különdíja

társszerzőkként:

dr. Cseke Gábor miskolci járási ügyészségi ügyész és

dr. Csekéné dr. Kovács Anita miskolci járási ügyészségi alügyész

A pályamű címe: *Bíróság elé állítás – jogfejlesztő javaslatok az új Be. tükrében*

A szerkesztésért felelős: dr. Almási Eszter.

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft. (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., www.mhk.hu).

A kiadásért felelős: Papp Tibor ügyvezető.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft. ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62., Pf. 357, telefon: 1/235-4545, fax: 1/318-6668, 1/338-4746, e-mail: ugyfelszolgalat@mhk.hu).

2019. évi éves előfizetési díj: 15 240 Ft.

HU ISSN 2063-1995